

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

SEPTEMBER - OKTOBER 2011

Misli Thoughts

LETO - YEAR 60
ŠTEVILKA - NUMBER 5

<http://www.glasslovenije.com.au>

Misli
SEPTEMBER
OKTOBER
2011

VSEBINA

Žive priče v pesmi in besedi.....	3
Pismo provincialnega ministra za Frančiškovo nedeljo.....	5
Zgodovinski dan za slovensko-avstralske odnose.....	7
Izpod Triglava.....	8
Sveta Družina Adelaide.....	11
Odmev s potovanja	10
Poti adelaidskih Slovencev po Avstraliji.....	13
Iz Queenslanda.....	15
Dogodki in prireditve na klubu Lipa.....	17
Izleti in popotovanja.....	19
Slovenskemu glasbeniku v slovo.....	19
Oglas za Budget Slovenija.....	20
37. mladinski koncert v Canberri.....	21
A summer school in the Slovenian countryside.....	28
Sveti Rafael Sydney.....	32
Iz Kluba Triglav Panthers.....	36
HASA-NSW - korak v prihodnost.....	38
Življenje pri Slovenskem društvu Sydney.....	39
Sv. brata Ciril in Metod Melbourne.....	40
Dom matere Romane vstopa v dvajseto leto.....	45
Slovensko društvo Planica.....	47
Oglasi.....	47
Sporočila fotografij.....	50

*#valite in povečujate mojega Gospoda
in zahvaljujete se mu
in služite mu v veliki ponižnosti.*

sv. Francišek Asiški

Žive priče v pesmi in besedi

To zgoraj zapisano je bilo geslo letošnjega 37. slovenskega mladinskega koncerta v Canberri v soboto, 1. oktobra, na god sv. Terezije Deteta Jezusa. V teh Mislih posvečamo temu lepemu dogodku, ki nas je prijetno presenetil, kar precej prostora, da prikažemo tisti lepi večer pa tudi naslednji dan – Frančiškovo nedeljo – širšemu krogu naših bralcev in gostov na internetnem spletu Stičišča avstralskih Slovencev: <http://www.glasslovenije.com.au>, kjer lahko berejo tudi našo revijo Misli.

V uvodnem pozdravu je tisti večer povedal pater Darko Žnidaršič, voditelj Slovenskega misijona v Sydneyu, ki je imel na skrbi organizacijo koncerta, takole:

»Naš 37. slovenski koncert smo tokrat priredili v glavnem mestu Canberri, v letu, ko smo praznovali dvajsetletnico samostojne države Republike Slovenije in ko slovenski bratje frančiškani beležimo 60-letnico služenja Bogu in slovenskim rojakom pod Južnim križem. Avstralska prestolnica Canberra – »Kraj srečevanja« - »A Meeting Place« bo kmalu praznovala 100-letnico, naši koncerti, s katerimi spodbujamo naše talente sedaj že štirih generacij in »si delimo skupni slovenski dom kot ena velika slovenska družina«, pa bodo prav tako kmalu izpolnili četrto desetletje.

Naši jubileji so vedno izziv, da bi bili vedno boljši in da se poleg dosedanjih spletejo nove vezi.

Skozi vsa ta desetletja se je nabrala bogata slovenska dediščina doma v Sloveniji, tukaj v naši Avstraliji in tudi na vseh straneh sveta, tako da si lahko že rečemo bolj kot kdajkoli prej: »Pridi in poglej« - »Pridite in poglejte!« Vsi pa obenem črpamo iz bogatega slovenskega ljudskega izročila, ki je tako pestro, vedno zanimivo v naših različnih pokrajinah in krajih, v mestih in na vasi in smo ga Slovenci ponesli tudi v svet. Sedaj smo na vrsti, da branimo in ohranimo to, kar je – naše, da nas bodo tudi naši (novi) prijatelji v novem svetu bolje poznali, enako Slovenijo in nje prelesti.

Oziram se na prehojeno pot, ko se spomnimo naših prejšnjih koncertov in gesel – sporočil za nas. Doživeli smo moč Svetega Duha, ko smo pred tremi leti obhajali Svetovni dan mladih v Sydneyu in sprejeli

svetega očeta: »Prejeli boste moč Svetega Duha in boste moje priče« (Apd 2,8). Kot ljudje in kristjani imamo pomenljiv zaklad, ki je naša zaveza danes in v prihodnje. Zato je geslo, ki sem ga letos predlagal sam: »Žive priče v pesmi in besedi« - »Our Timeless Memories in Song« več kot pomenljivo.« Tako lepo nam je povedal pater Darko.

V letošnjem letu praznujejo naše Misli 60 let rednega, neprekinjenega izhajanja; toliko let smo s svojim delom v Avstraliji navzoči tudi slovenski frančiškani. Ob Frančiškovi nedelji je vsem nam provincialni minister slovenske frančiškanske province sv. Križa pater Stane Zore napisal pomenljivo pismo, ki ga objavljamo in s tem tudi najavljamo njegov obisk. Med nami je bil pred desetimi leti, leta 2001, za naš zlati jubilej. Sedaj smo ga zopet povabili in p. Stane je zopet v služanju bratom kot provincialni minister.

V MELBOURNE bo provincial prispel na praznik Brezmadežne, v četrtek, 8. decembra 2011. Z rojaki Viktorije bo na romanju v Ta Pinu v soboto, 10. decembra in potem še dva tedna. **Po božiču bo obiskal rojake Južne Avstralije in v ADELAIDI** skupaj s p. Janezom in rojaki obhajal zavetnike njihove cerkve – Sv. Družino in novo leto 2012. Dan pred rojstnim dnevom p. Valerijana bomo vsi patri zbrani s provincialom **v SYDNEYU – v Merrylandsu. Tam bo ostal dve nedelji, 8. in 15. januarja 2012, in obiskal tudi rojake v Figtreeju in Canberri.** Iz Melbourn bo poletel domov v sredo, 18. januarja 2012. Podrobni program bomo objavili v prihodnji številki Misli, ki jo boste prejeli v začetku decembra. S Frančiškovim pozdravom: Mir in dobro! In še moj pozdrav: Bog živi!

p. Ciril

Koga povabiti?

Ko je gospodinja zalivala vrt, je zagledala pred sabo tri modre starce. Nikoli jih še ni videla in nagovorila jih je: »Ne poznam vas, toda mislim, da ste lačni. Prosim, vstopite in okrepčajte se.«

Starci so jo vprašali: »Ali je vaš mož doma?«

»Ne,« je odgovorila, »ni ga.«

»Potem pa ne moremo vstopiti,« so odvrnili.

Zvečer se je mož vrnil in žena mu je povedala, kaj se ji je zgodilo. »Povej jim, da sem se vrnil in povabi jih noter!« je dejal mož.

Žena jih je šla povabiti na večerjo. »Na žalost ne moremo vstopiti vsi hkrati,« so ji rekli starci.

»Zakaj pa ne?« Je zanimalo ženo.

Eden od njih pokaže na starca: »Njemu je ime Bogastvo.« Potem pokaže na drugega: »Njegovo ime je Uspeh, jaz pa se imenujem Ljubezen. Sedaj pojdi k možu in odločita se, katerega od nas bosta povabila noter.« Žena se je vrnila v hišo in možu vse povedala. Mož je presrečen rekel: »Odlično! Če je že tako, potem povabi Bogastvo, da napolni našo hišo.«

Žena pa ni bila zadovoljna z njegovim predlogom: »Jaz bi raje povabila Uspeh.« Pogovor je slišala hčerka in je vsa navdušena pritekla: »Najbolje bi bilo povabiti Ljubezen. Naš dom bi bil potem napolnjen z Ljubeznijo!«

»Poslušajva nasvet najine hčerke, je rekel mož ženi. Pojdi ven in prosi Ljubezen, naj bo naš gost.«

Žena je šla ven in vprašala: »Kateri od vas je Ljubezen? Prosim, naj pride in naj bo naš gost.« Ljubezen je sedla v invalidski voziček in se odpravila proti hiši. Tudi druga dva sta se odpravila za njo. Presenečena žena vpraša Bogastvo in Uspeh: »Povabila sem samo Ljubezen, zakaj prihajata tudi vidva?«

Starci so odgovorili v en glas: »Če bi povabili Bogastvo ali pa Uspeh, bi druga dva ostala zunaj.

Ti pa si povabila Ljubezen. Kamor gre ona, greva tudi midva. Kjer je Ljubezen, tam sta tudi Bogastvo in Uspeh.«

Božo Rustja

Pismo provincialnega ministra za Frančiškovo nedeljo

Dragi bratje in sestre,

Gospod, ki je poklical svetega Frančiška, ki je svetu Frančišku dal brate in mu razodel, da mora živeti po zgledu svetega evangelija našega Gospoda Jezusa Kristusa, naj vam podari mir.

Frančiškova nedelja, ki jo danes (2. oktobra 2011) obhajamo, je za nas, njegove brate, ki nam je Bog izkazal milost, da smemo po Jezusovih stopinjah hoditi skupaj z vami, **vedno znova priložnost, da se vam zahvalimo za vašo bližino v poslušanju Božje besede in obhajanju zakramentov Cerkve, v molitvi z nami in za nas ter v vaši skrbi za naše materialne potrebe, v evangelijski kritičnosti in v velikodušnem odpuščanju.** Vse to je za nas zgovorno znamenje, kako je Bog po vas dober do nas. Zaradi tega se v molitvi in v daritvi svete maše vsak dan pred Bogom spominjamo vseh vas, naših dobrotnikov. Obenem pa hočemo danes prisluhniti zgledu Frančiškovega življenja. V našem času želimo ohraniti živo in zgovorno karizmo, ki jo je kot dar prejel od Boga in jo posredoval svojemu času. **Cerkev na Slovenskem se je odločila, da bo v tem letu posebno pozornost namenila spoznavanju družbenega nauka Cerkve.** Zdi se, da je to danes toliko bolj pomembno, ker na vseh ravneh doživljamo erozijo etičnega ravnanja v družbi, v gospodarstvu, v politiki, v medčloveških odnosih. Merilo delovanja ni več človek in njegovo dostojanstvo, iz katerega bi potem izhajale njegove dolžnosti in pravice, ampak je merilo delovanja postal dobiček, čim večja korist, ne glede na ceno, ki jo morajo za to plačevati posamezniki in skupnost.

Čeprav se Cerkev zaveda, da družbenega nauka ne more učiti kot tista, ki bi vse vedela, predvsem pa ne kot tista, ki bi v svojih članih ta nauk v polnosti živela, v sebi nosi živo spoznanje, da more samo Bog človeku vrniti dostojanstvo, ki mu ga je dal ob stvarjenju in ki mu ga obnavlja v odrešenju. Samo Bog, ki je Ljubezen, človeka nikoli ne spremeni v sredstvo, po katerem bi hotel nekaj doseči, ampak mu v Jezusu Kristusu podarja samega sebe, da bi temu človeku odprl oči za resnico, ki mu jo želi podariti v ljubezni. Zaradi tega hoče Cerkev kot varuhinja razodetje to razodetje tudi preko družbenega nauka Cerkve posredovati ljudem v ponižni zavesti, da se mora tega družbenega nauka najprej sama učiti spoznavati in živeti.

Namen, ki ga ima Cerkev na Slovenskem s pastoralnim letom o družbenem nauku Cerkve, je, pomagati slovenskim kristjanom na poti do osebne vere. V vedno večji razvodenelosti vseh vrednot, ki smo ji priča v našem času – najsi gre za načrtno uničevanje vseh zdravih temeljev v človeku in v družbi, da bi potem z njima lažje manipulirali in dosegali cilje, ki so v službi ozkih skupin, ali pa gre za podleganje skušnjavi lagodnega življenja, ko skuša človek s čim manjšim naporom iti skozi svoje dneve in delo – bo mogel svoje človeško dostojanstvo ohraniti in krepiti samo tisti, ki bo dosledno živel iz Boga, ko bo poslušal njegovo besedo ter se hranil in obnavljal iz zakramentov Cerkve. Samo kristjan, ki bo prišel do osebne vere, bo mogel stati samostojno in pokončno sredi vseh mogočih tokov, ki ga bodo hoteli potegniti v to ali ono smer. Samo človek, ki se bo z vsem srcem odločil za Boga, bo mogel postati in ostati opora bratom in sestram, ki jih bo srečeval v svojem družinskem, poklicnem in družbenem življenju.

Kako nam pri odločanju za to osebno vero lahko pomaga sveti Frančišek Asiški, svetnik iz prelomnih časov začetka trinajstega stoletja? Najprej moramo vedeti, da Frančiškov čas ni bil tako popolnoma drugačen od našega, kakor bi na prvi pogled mislili. To je bil čas velikih sprememb. Stari družbeni red se je podiral. Mesta so dobivala vedno večjo veljavo in vpliv, s tem pa tudi ljudje, ki po rojstvu niso spadali med plemenitaše, pač pa so si položaj v družbi ustvarili s sposobnostmi in iznajdljivostjo. V trgovanju se je uveljavljal denar, z denarjem pa so nastale čisto nove gospodarske veje, ki jih prej niti ni bilo.

Frančišek je bil rojen v družini, ki si je premoženje in ime ustvarila prav preko velikih trgovskih sposobnosti njegovega očeta Petra Bernardoneja. Priznati je treba, da tudi Frančišek ni bil brez teh sposobnosti. Oče ga je celo jemal na svojo trgovska potovanja zlasti v Francijo, ki so bila vedno zelo uspešna, kar pomeni močno dobičkonosna. S temi sposobnostmi, zlasti s prirojenim voditeljskim darom, po drugi strani pa s premoženjem, ki ga je imel oče, je Frančišek postal voditelj asiške mladine. Verjetno bi tudi sam postal uspešen trgovec in pomemben član meščanske družbe, če se ne bi zgodilo njegovo spreobrnjenje.

Ko je namreč hotel uresničiti svoje sanje, da bi si pridobil slavo na bojnem polju, je v polsu

slišal vprašanje, kdo mu lahko več da, gospodar ali hlapec. Frančišek je odgovoril, da vsekakor gospodar. Zakaj pa potem hodiš za hlapcem, je vprašal glas. In tedaj je Frančišek izrekel stavek, ki je spremenil njegovo življenje. „Gospod, kaj hočeš, da storim?“ S tem stavkom je Frančišek, ki mu je bilo do tega trenutka vse v življenju jasno, vprašanje je bilo samo, kdaj mu bo vse to uspelo uresničiti, priznal, da je Bog tisti, ki ima načrt, da je Bog tisti, ki ima zanj poslanstvo. On pa se je s tem stavkom odpovedal svojemu načrtovanju in pokazal, da je pripravljen poslušati Boga.

Od tega dne naprej je drugače poslušal Božjo besedo in ko je slišal evangeljski odlomek o poslanju apostolov, ga je naobrnil nase in vzkliknil: „To hočem, to želim, to bom spolnjeval z vsem srcem.“ Od tedaj naprej se je skozi vse življenje potapljaj v samoto, v molitev, v poslušanje in premišljevanje Božje besede. Božja beseda je postala tako njegova, da je, ko mu je neki brat v hudih bolečinah, ki jih je prestajal zaradi bolezni, predlagal, da bi mu kaj prebral iz evangelija, saj da je v tem vedno našel uteho, odgovoril, da to ni potrebno, saj Božja beseda pravzaprav živi v njem.

Mislím, da sta prav to dva koraka, ki jih mora vsak kristjan narediti, če hoče priti do osebne vere, ki je sposobna vztrajati tudi proti toku, če je to potrebno. In danes je to še posebno potrebno. Prvi korak je torej priznati Bogu, da je on tisti, ki je gospodar časa in zgodovine. Zato je tudi on tisti, ki nas je z ljubeznijo poklical v

življenje in ima za nas pripravljeno prihodnost, ki jo je Jezus izrazil s stavkom, da je v hiši njegovega Očeta mnogo bivališč. To pomeni, da moramo tudi mi priti do spoznanja, da moramo manj pripovedovati Bogu, kako naj vodi ta svet, in obenem več spraševati Boga, kako hoče, da mi kot kristjani delujemo v tem svetu. **Drugi korak pa je v tem, da ob spoznanju, kaj Bog pričakuje od nas, ne iščemo vseh mogočih korakov in izgovorov, da bi se Božjemu načrtu tako ali drugače izognili,** ali pa ga vsaj nekoliko prilagodili svoji komodnosti, pač pa da tudi mi s svetim Frančiškom veselo pripravljene vzkliknemo: To hočem, to želim, to bom spolnjeval iz vsega svojega srca.

Dragi bratje in sestre, v hvaležnosti, da nas je Bog v svoji previdnosti postavil v ta del naše zgodovine in nas podaril drugega drugemu, se še enkrat zahvaljujem tudi vam za vso dobroto in pozornost, ki jo izkazuje našim bratom, z današnjo nabirko tudi našim bratom, ki so v vzgoji in bodo jutri prišli v župnije, v katerih živite svojo vero. Obenem pa prosim vsemogočnega Boga, naj obilno blagoslovi vašo velikodušnost, s katero odgovarjate na njegova vabila. Prav po tem blagoslovu, po katerem nam Bog dokazuje svojo bližino in ljubezen, namreč dobimo pogum, da nas ne zanaša vsak veter nauka, ampak da stojimo trdni v veri. In to je moja iskrena želja in prošnja za vsakega izmed vas. Stojte trdni v veri, bratje in sestre. Amen.

p. Stane Zore

provincialni minister frančiškanov, Ljubljana

SREČANJE FRANČIŠKANSKIH NOVINEV

Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa je od 22. do 25. septembra 2011 gostila novince iz frančiškanskih provinc južnoslovanske konference. Novinci so skupaj z magistri in vicemagistri obiskali samostane na Brezjah, Sveti Gori, v Nazarjah ter v Ljubljani na Viču, v Šiški in na Tromostovju ter se v evangeljskem duhu srečali z brati. V Nazarjah so obiskali tudi sestre klarise. Ogledali so si kulturne znamenitosti in naravne lepote Slovenije. Na nogometnem turnirju so potrdili, da je važno sodelovati

in ne zmagati, zato so bili vsem ekipam podeljeni enaki pokali. Ob zaključku jih je provincialni minister p. Stane Zore pri sveti maši v svetogorski baziliki spodbudil, naj habit, ki so ga oblekli ob začetku noviciata, ne bo samo neka zunanja sprememba, ampak naj jih v letu noviciata spreminja tudi od znotraj. Tako naj bi v resnici sledili Kristusu po načinu sv. Frančiška Asiškega, saj, kot pravi Sveto

pismo: »Resnica vas bo osvobodila« (Jn 8,32). Srečanja se je poleg 7 vzgojiteljev udeležilo 30 novincev iz Bosne in Hercegovine, Hrvaške in Slovenije, ki so se po 800 letih, kar živi karizma sv. Frančiška Asiškega, in kljub mnogim drugim priložnostim, ki jih ponuja sodobni svet, odločili, da bodo njegovo življenje sprejeli kot svoj navdih.

br. Boštjan Horvat

Zgodovinski dan za slovensko-avstralske odnose

V četrtek, 28. julija 2011, je ob 9. uri dopoldne v Canberri v Government House njegova ekscelenca veleposlanik dr. Milan Balažič predal poverilna pisma generalni guvernerki Avstralije, njeni ekscelenci gospe Quentin Bryce. Za Slovenijo in Avstralijo – ter za avstralske Slovence – je bil to zgodovinski dogodek, saj je s tem začel v Avstraliji delovati prvi slovenski veleposlanik z vsemi pooblastili. Slovensko veleposlaništvo v Canberri je bilo odprto leta 1993 s prvim odpravnikom poslov Aljažem Gosnarjem. Sledili so mu Helena Drnovšek-Zorko, Bojan Bertoncej, Gregor Kozovinc, Mojca Nemeč van Gorp, Jure Gašparič in dr. Zvone Žigon.

Predaja poverilnih pisem se je odvijala po strogo predpisanem protokolu, ki je trajal eno uro in je primerljiv z britanskim protokolom predaje poverilnih pisem kraljici Elizabeti II., ki jo kot kraljico Avstralije predstavlja generalna guvernerka. Tej je slovenski veleposlanik dr. Milan Balažič izročil poverilna pisma z besedami: »Vaša ekscelenca, prosim, da sprejmete moja poverilna pisma kot prvega veleposlanika Republike Slovenije v Commonwealthu of Australia v zgodovini naših dveh velikih in prijateljskih narodov in držav.« Generalna guvernerka Quentin Bryce je z zadovoljstvom sprejela poverilna pisma in ob tem izrazila svoje veselje ob najvišji ravni diplomatskega zastopanja Slovenije v Avstraliji (fotografija desno zgoraj**). Slovenskega veleposlanika je povabila na pogovor na štiri oči, kjer sta se zadržala dvakrat dlje od predvidenega časa.**

V pogovoru je veleposlanik generalni guvernerki predstavil svoje smernice za delo: nadgradnja političnih odnosov med državama, okrepitev gospodarske diplomacije in tesno sodelovanje s slovensko skupnostjo v Avstraliji. Generalna guvernerka je poudarila visoko stopnjo prijateljstva med obema državama in velik prispevek, ki ga daje slovenska skupnost v Avstraliji svoji drugi domovini. Veleposlanik je ob tem izpostavil, da bi bila Slovenija ves-

Ob odhodu je bila v čast veleposlanika dr. Milana Balažiča postrojena častna četa. Veleposlanik je ob zvokih slovenske himne opravil pregled častne čete.

ela, če bi bila z avstralske strani deležna nekoliko večje pozornosti pri načrtovanju obiskov visokih avstralskih predstavnikov v evropskih državah. Izrazil je obžalovanje, da zaradi zdravstvenih razlogov ne bo prišlo do realizacije načrtovanega obiska avstralskega zunanjega ministra v Sloveniji v začetku septembra. Veleposlanik je generalni guvernerki opisal prizadevanja Slovenije, da preseže trenutno gospodarsko krizo in poudaril njeno voljo po nadaljnjem krepkem angažmaju v institucijah mednarodne skupnosti, kot je – denimo – njena ponovna kandidatura za nestalno članico Varnostnega sveta Združenih narodov.

mag. Metka Čuk

IZPOD TRIGLAVA

Tone Corjup

SLOVENIJA IMA NOVI BLAŽENI. V Sarajevu je 24. septembra 2011, na god blaženega Slomška, potekala slovesnost razglasitve Drinskih mučenk za blažene. Vodil jo je prefekt Kongregacije za zadeve svetnikov kardinal Angelo Amato. Ker sta bili med redovnicami, ki so decembra 1941 v Gorazdu umrle mučeniške smrti, tudi Slovenki sestra Antonija iz župnije Hinje in sestra Krizina iz župnije Šmarjeta (o njih ste lahko brali že v prvi letošnji številki Misli), je bilo na slovesnosti tudi sedemsto romarjev iz Slovenije pod vodstvom novomeškega škofa Andreja Glavana in celjskega škofa Stanislava Lipovška. Med njimi so bile tudi pranečakinje obeh blaženih. Zahvala maša za njihovo beatifikacijo bo tudi v Sloveniji in sicer 22. oktobra v župniji Žužemberk. Prvi god blaženih mučenk bo 15. decembra letos, ko mineva šestdeset let od njihove smrti.

KARDINAL AMBROŽIČ ODŠEL V OČETOVO HIŠO. V Torontu je 26. avgusta 2011 po daljši bolezni v dvainosemdesetem letu starosti umrl kardinal Alojzij Matej Ambrožič, upokojeni torontski nadškof in naš rojak. Od njega so se poslovili zadnjega avgusta. Pogrebno slovesnost je vodil Ambrožičev naslednik torontski nadškof Thomas Collins. Cerkev v njegovi rojstni domovini je na pogrebu zastopal ljubljanski nadškof Anton Stres, ki je o njem povedal: „Katoliška Cerkev v Sloveniji in državljani Slovenije se ga bomo spominjali zaradi njegove neomajne slovenske narodne zavednosti, ki jo je ohranjal pri vseh svojih visokih službah v Cerkvi v Kanadi.“ Kardinal Franc Rode pa je med drugim spomnil na njegovo vlogo v času osamosvojitve: „Da nas je Kanada priznala že 15. januarja 1992, veliko prej kot Združene države Amerike, je gotovo tudi njegova zasluga.“ Kardinal Alojzij Ambrožič se je rodil 27. januarja 1930 v Gaberju v župniji Dobrova pri Ljubljani, tako kot njegov stric p. Bernard Ambrožič. Pred koncem vojne se je družina umaknila na Koroško. Gimnazijo je končal v begunskem taborišču v Spittal, bogoslovje pa v Torontu v Kanadi. Alojzij Ambrožič je po novi maši študiral v Rimu in Würzburgu v Nemčiji, kjer je dosegel doktorat iz bibličnih znanosti. Zatem je bil vrsto let profesor in nazadnje dekan teološke fakultete v Torontu. Leta 1976 je postal torontski pomožni škof. Sprva je bil odgovoren za vernike tujih narodnosti. Ob de-

seti obletnici škofovskega posvečenja ga je papež Janez Pavel II. imenoval za torontskega nadškofa s pravico nasledstva, nadškofijo je prevzel 17. marca 1990. Papež je Alojziju Ambrožiču 21. februarja 1998 podelil kardinalski naslov. Po smrti Janeza Pavla II. je sodeloval pri volitvah novega papeža. Kardinal Alojzij Ambrožič se je 16. decembra 2006 zaradi starosti odpovedal nadškofiji. Bolezen, ki ga je obiskala že prej, se je naglo poslabšala. Ob lanski osemdesetletnici so se ga v torontski stolnici spomnili s sveto mašo in molili za njegovo zdravje. Ob tem jubileju so po njem poimenovali katoliško srednjo šolo v Bramptonu. Že takrat so vedeli, da se bliža njegovo srečanje z Gospodom, ki ga je zdaj poklical k sebi. Kardinal Ambrožič je od prihoda strica p. Bernarda Ambrožiča v Sydney leta 1955 povezan s slovensko skupnostjo v Avstraliji. Tudi p. Bazilij je bil njegov dober prijatelj, v Melbournu pa je bil rojen tudi eden izmen njegovih tajnikov. Alojzij Ambrožič je zato večkrat obiskal Avstralijo in se oglašal tudi v Mislih.

VOLITVE BODO 4. DECEMBRA. Po izglasovani nezaupnici vladi Boruta Pahorja in neuspešnem poskusu pri iskanju novega mandatarja se je predsednik države Danilo Türk odločil, da bo 21. oktobra razpustil državni zbor. Nato bo razpisal predčasne parlamentarne volitve, ki bodo 4. decembra. Pred to odločitvijo se je posvetoval s predsednikom državnega zbora, parlamentarnimi strankami in pravnimi strokovnjaki, saj predčasnih volitev v samostojni Sloveniji še nismo imeli. Ustava določa, da mora biti nov državni zbor izvoljen najpozneje dva meseca po razpustu prejšnjega, predčasne volitve pa se lahko opravijo najprej v 40 dneh od dneva razpisa. To pomeni, da bi pred božičem morali dobiti nov parlament. Do takrat pa bodo imeli poslanci in poslanke sedanjega sklica omejene pristojnosti.

ZAKAJ PREDČASNO NA VOLITVE? Vzrokov za predčasne volitve je več, povezani pa so predvsem s krizo, v kateri se je znašla država in neuspešnimi poskusi sedanje oblasti, kako iziti iz nje. Stranke, ki so sestavile vlado, so bile pred tem enotne le v tem, da je potrebno odstraniti Janeza Janšo in njegovo vlado, ki je med drugim uspešno predsedovala Evropski uniji in zaključila proračunsko leto brez primanjkljaja. Ta enotnost se je skrhalo, ko je prišlo

do prvih pomembnih odločitev. Podpora vladi, ki ni upoštevala opozicije, ne gospodarstva in sindikatov, je padala iz dneva v dan. Letos sta koalicijo zapustili dve stranki, medtem pa je vlada izgubila več referendumov. Stanje v državni blagajni je porazno, saj se je javni dolg v tem mandatu podvojil. Vlada je skrbela predvsem za socialno vzdržnost, ni pa podpirala gospodarstva. Ob tem se je podvojila tudi brezposelnost. Gospodarstvo so osiromašili tudi prevzemi podjetij s strani direktorjev, ki z nastopom krize niso mogli več odplačevati dolgov. Banke so izbrancem dajale kredite brez pravega kritja, kar je postalo jasno šele, ko je bilo prepozno. Čeprav se je pokazalo, da bo v državno blagajno prišlo le osem milijard evrov, je poraba ostala na ravni desetih milijard. Banke, ki računajo na pomoč države, za normalno poslovanje potrebujejo tri milijarde evrov. Na državni denar pa čaka še vrsto drugih podjetij, ki bi morala prinašati dobiček, pa poslujejo z izgubo. Mednarodne ustanove so začele nižati bonitetne ocene Slovenije in njenih bank; s tem se dražijo krediti in država se bliža razmeram, ki so Grčijo spravile na kolena. Stranke „tranzicijske levice“, ki so vodile državo, so kljub težkim razmeram preveč svojim moči porabile za medsebojno obtoževanje, spopadanje z desnico ter ohranjanje oblasti in dediščine iz časov totalitarnega režima. Zdi se, da v ozadju še vedno obstaja „centralni komite“, ki po potrebi poenoti levi politični blok, kar naj bi storil tudi pred tokratnimi volitvami. Obenem budno oko „udbe“ oziroma tistih, ki jih je vzgojila, še vedno obvladuje precejšen del politike, gospodarstva, medijev in navidezne civilne družbe. Kaže pa, da je kriza verjetno načela njihove finančne vire.

PREDVOLILNA KAMPANJA. Uradno se bo začela 30 dni pred volitvami - 4. novembra 2011, končati pa se mora najpozneje 24 ur pred dnem glasovanja. Sicer pa so stranke že začele s pripravami na volitve. Janševa SDS, ki ji javnomnenjske raziskave kažejo največ glasov, je predloge protikriznih in razvojnih ukrepov za čas po volitvah začela predstavljati že julija. V stranki menijo, da je na gospodarski in socialni izziv edini odgovor „več ustvariti in odpirati nova delovna mesta“. Potrebno pa bo zagotoviti tudi pravično delovanje države. Vzporedno s tem se v medijih vrstijo napadi na SDS, saj je predsednik države Danilo Türk že spomladi dejal, da je treba politiki Janeza Janše reči „ne“. Levi trojček (SD, Zares in LDS), ki je prišel na oblast ob javni podpori ljubljanskega župana Jankoviča, nekdanjega predsednika Kučana, zveze borcev in drugih, je

zaradi izredno nizke podpore vladi v celotnem mandatu v težavah... Enako je z njihovim koalicijskim programom, ki naj bi ga uresničevali že v sedanjem mandatu. Novih programov še niso predstavili. DeSUS, ki je kot pridružen član koalicije, pogosto hodil po svoje, govori le o glavnih smernicah, izdelanega programa pa še nima. Bolj so se potrudili v Slovenski ljudski stranki z Radovanom Žerjavom na čelu. Predstavili so program z ekipo, ki ga bo v primeru zmage na volitvah tudi izvajala. Za njih sta glavna cilja sprejem ukrepov za spodbuditev gospodarstva ter utrditev javnih financ. Nova Slovenija, ki je na zadnjih volitvah izpadla iz parlamenta, stavi na trdo delo in verjame, da bo spet v državnem zboru. Stranka Zares je pripravila nekakšen Manifest za novo ekonomijo – dopolnjen program iz leta 2008. Na volitve se pripravljata še Stranka za trajnostni razvoj Slovenije, ki želi prisegati na ekološke teme in Gibanje za Slovenijo, ki je povežalo nekatere župane. Obe novoustanovljeni stranki sta blizu levici. V volilno kampanjo vstopa tudi ljubljanski župan Zoran Jankovič, ki za mnoge predstavlja edino rešitev za manj bolečo izgubo levice. Ta pa tudi tokrat računa na učinek afere Patria, s katero je zmagala leta 2008. Poteka namreč sodni proces v zadevi Patria, v kateri je obtožen tudi Janez Janša. Zanimivo je, da edina, ki sta dokazano dobila denar v tej zadevi, za zdaj sploh nista v postopku. Obtožba navaja, da naj bi bil Janša pripravljen sprejeti podkupnino neugotovljenega dne na neugotovljenem kraju in na neugotovljen način.

POKOJNI dr. ANDREJ BAJUK. V noči po prazniku Marijinega vnebovzvetja je v Ljubljani umrl nekdanji premier Slovenije, poslanec, finančni minister in predsednik Nove Slovenije dr. Andrej Bajuk. Po sklepu vlade je bil pokopan z vojaškimi častmi. Pri mrliški vežici na ljubljanskih Žalah je njegov strankarski kolega Alojz Sok med drugi dejal: »Celotna Slovenija je kar naenkrat priznala, da se je za vedno poslovil izreden človek. To so priznali tudi tisti, ki prej, čeprav bi lahko, tega nikoli niso rekli.« Pogrebno mašo je daroval ljubljanski nadškof Anton Stres. V pridigi je med drugim dejal, da je Andrej Bajuk »vedno bolj odgovorne službe, ki so mu jih ljudje zaupali, sprejemal v svoji veri kot nalogo, ki jo je hotel izpolniti pred Bogom z vso odgovornostjo in poštenostjo. Svoja poslanstva je pogumno izpolnjeval ne glede na to, ali so ga hvalili ali zaničevali«. Andrej Bajuk se je rodil 18. oktobra 1943 v Ljubljani. Po vojni je živel v Argentini in v Berkeleyju v ZDA doktoriral iz ekonomije. Zatem je

v Washingtonu in Parizu opravljal vidne službe na področju bančništva. Leta 1999 se je za stalno vrnil v Slovenijo in vstopil v politiko. Naslednje leto je bil po padcu Drnovškove vlade na predlog pomladnih strank potrjen za novega mandatarja. Vlado je vodil do oktobrskih parlamentarnih volitev. Med vodenjem vlade je avgusta, zaradi nestrinjanja s predlogom spremembe volilnega sistema, izstopil iz SKD + SLS in s somišljeniki ustanovil Novo Slovenijo in postal njen predsednik. V mandatu 2004-2008 je bil finančni minister v Janševi vladi. V tem času je Slovenija prevzela tudi evro, kar je v veliki meri njegova zasluga. Potem, ko na volitvah 2008 NSi ni prišla v parlament, je odstopil z mesta predsednika stranke.

LJUBLJANA NE BO IMELA TITOVE ULICE.

Ustavno sodišče je v začetku oktobra presodilo, da je določba mestne občine, s katerim so poimenovali Titovo cesto, v neskladju z ustavnim načelom spoštovanja človekovega dostojanstva. Gre za del severovzhodne vpadnice v bližini ljubljanskih Žal, ki je dobila ime pred dvema letoma. Pobudo za ustavno presojo so dali člani Mlade Slovenije - podmladka NSi. V obrazložitvi je zapisano, da ime Josipa Broza Tita simbolizira nekdanji totalitarni režim, poimenovanje ceste po njem pa je zato mogoče objektivno razumeti kot priznanje temu režimu. Na mestni občini so povedali, da bodo odločitev ustavnega sodišča spoštovali. Predsednik sodišča Ernest Petrič je pozneje pojasnil, da so totalitarni režimi (fašizem, nacizem in komunizem) obstajali na zahodu in na vzhodu Evrope. Eni in drugi so vredni obsodbe, ker so bili za cilje, ki so si jih postavili, pripravljeni uničiti človekovo dostojanstvo in človekova življenja. Milijoni življenj so padli zaradi teh režimov. Danes veljajo druge vrednote, zato uporaba takšnih simbolov, in ime Tito je tak simbol, ni v skladu z ustavo.

ULICA ŠKOFA DRŽEČNIKA.

V Mariboru je občinska oblast sredi poletja ob prenovi in razširitvi Trga Leona Štuklja v središču mesta preimenovala več ulic. Po novem se del nekdanje Svetozarevske ulice imenuje Ulica škofa Maksimilijana Držečnika. „Škofova“ ulica povezuje Partizansko in Titovo cesto ter pravokotno obkroža frančiškansko cerkev - baziliko Matere Usmiljenja. Škof Maksimilijan Držečnik (1903-1978) je mariborsko škofijo vodil v najtežjih desetletjih po drugi svetovni vojni. Bil je edini škof iz Slovenije, ki je sodeloval na vseh zasedanjih drugega vatikanskega koncila in poskrbel za prvo povojno izdajo Svetega pisma, ki je v štirih knjigah izšlo pri Mohorjevi družbi v Celju.

UMRL JE STANE JARM. V Kočevju je 2. oktobra 2011 v osemdesetem letu starosti umrl akademski kipar, grafik in pedagog Stane Jarm. Umetnik, najbolj prepoznaven po surovo obdelanih likih trpečega Kristusa in križevih potih, je o svoji upodobitvi križanega dejal: „To je že vstali Kristus, ki se dviga v nebo. Je že Odrešenik, ki je odrešil človeka smrti, ker je vstal od mrtvih!“ Stane Jarm se je rodil 31. oktobra 1931 v Osilnici, kjer je obiskoval osnovno šolo. V Ljubljani je leta 1950 končal srednjo šolo za umetno obrt. Sledil je študij kiparstva na likovni akademiji pri Zdenku in Borisu Kalinu. Po kiparski specialki se je preselil v Kočevje, kjer je do upokojitve poučeval osnovnošolski likovni pouk in nekaj časa umetnostno vzgojo na gimnaziji. Vzporedno s pedagoškim poklicem se je oblikoval kot umetnik. Sprva ga je pritegnil akvarel, a je kmalu dal prednost kiparstvu, preizkusil pa se je tudi v grafiki. Bil je med pobudniki Likovnega salona Kočevje. Ustvaril je številne javne spomenike, njegova dela krasijo cerkve po vsej Sloveniji, na ogled so tudi v galerijah v rojstni Osilnici in v Kočevju. Leta 1964 je dobil nagrado Prešernovega sklada. Ob sedemdesetletnici pa je v imenu Cerkev na Slovenskem prejel odličje sv. Cirila in Metoda. Z umetnostjo se je srečal že doma, saj je bil oče podobar in izdelovalec oltarjev. Svoje pečat mu je dala šola. Med umetniki pa je občudoval Franceta Goršeta in Franceta Kralja. Kljub temu je pri ustvarjanju vedno iskal lasten umetniški izraz in skušal v dela vtisniti tisto, kar je sam doživljal. Njegovo nepogrešljivo orodje je bila motorna žaga. V njegovih delih so vidne sledi težkega življenja ljudi v domačem kraju, obe vojni, trpljenje žena, težaških delavcev, predvsem pa Kristusa, ki je sprejel nase trpljenje vsega človeštva. Ta motiv trpljenja se zrcali v številnih delih od kipa trpeče matere v rojstni Osilnici do križevega pota v Kočevskem Rogu.

NAJVARČNEJŠE LETALO IZ SLOVENIJE.

Podjetje Pipistrel iz Ajdovščine je že tretjič zmagalo na tekmovanju ameriške Nase za energetske najbolj učinkovito letalo. Zaslužili so si jo, ker jim je z letalom Taurus G4 uspelo najdlje leteti z najmanjšo porabo goriva na potnika. Ob razglasitvi rezultatov, 3. oktobra 2011 v Kaliforniji, je ajdovsko letalsko podjetje dobilo 1,3 milijona dolarjev nagrade. Pri načrtovanju in izdelavi letala je sodelovalo trideset strokovnjakov. Po zmagi na tekmovanju je direktor družbe Ivo Boscarol dejal: „Srečen sem, da smo dokazali, da je letenje z električno energijo lahko enakovredno letenju na fosilna goriva.“

Adelaide

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007

Tel.: 08 8346 9674; 08 8121 3869
Mobile: 0434 197 097
Email: tretjakj@gmail.com

O DOGODKIH v naši skupnosti Južne Avstralije bo več poročal p. Darko, ki me je nadomeščal v času nepredvidenih težav reatmije srca, oziroma srčnega infarkta in moje rehabilitacije v Švici in nato v Sloveniji.

Preko revije MISLI se bi rad zahvalil vsakemu - najprej p. Darku, ki me je nadomeščal v času moje odsotnosti in tako pospešil moje okrevanje. Ko poskušam ugotoviti vse, kar se je dogajalo z menoj, se spomnim samo 13. julija 2011, da sem prispel na dunajsko letališče - od tega trenutka pa se ne spomnim več nobenega dogodka. Brez bolečin sem se po umetni komi zbudil v Univerzitetni bolnišnici v Zürichu. Poleg moje postelja sta stala p. provincial Stane Zore in p. Ciril Božič, ki je bil ravno v tem času na počitnicah. Takoj, ko sta zvedela, kaj se je z mano zgodilo, sta prišla na obisk in urejevati stvari, ki so bile povezane z mojo boleznijo. Pater Ciril me je vprašal, če vem, kako mi je ime, kje sem in za telefonske številke moje sestre Jožice in brata Franca, pri katerima sem preživel v lepem mirnem okolju svoje počitnice. Bila sta presenečena, da se mi je spomin tako hitro vrnil. Celo zdravniki so bili presenečeni, kako hitro sem okrevaj. Ob obisku p. Cirila in p. provinciala je bilo potrebno urediti veliko stvari glede mojega zavarovanja in plačila bolnišnice v Švici. Vsa zahvala velja p. Cirilu, ki je v vsej svoji iznajdljivosti in razgledanosti po mnogih telefonskih klicih v Slovenijo in Avstralijo uredil vse, kar je bilo potrebno. Hvala Vama, p. Ciril in p. provincial Stane, za vse storjeno. Po pregledih in kirurškem posegu sem se čez dva tedna (27. julija 2011) lahko vrnil v Slovenijo. Spremljal me je p. provincial. Z letalom sva priletela na letališče Brnik, kjer so me domači - brat Franc z ženo in nečakom Brankom odpeljali na okrevanje v Radlje ob Dravi na bratovo

domačijo. Od tam pa sem v spremstvu brata Franca ali svakinje Jožice redno hodil na kontrolo in terapijo v Slovenj Gradec. Čutim veliko hvaležnost bratu, ki mi je organiziral specialistko kardiologinjo, h kateri je izredno težko priti, saj je čakalna doba dve leti; po poznanstvu sem bil takoj sprejet z veliko skrbnostjo in po pregledih okrevaj. Veliko je napravila zame tudi nečakinja, ki je višja medicinska sestra v privatnem domu za starejše blizu Graza v Avstriji, nenehno je bila v telefonski zvezi z zdravniki v Švici. Ob tem dogodku sem doživljal veliko skrb in ljubezen tudi sestre Jožice z družino in bratov Jožeta z ženo Anico in brata Marijana, ki so bili preko telefona povezani z menoj. Veliko časa in skrbi so posvetili, da bi čim prej popolnoma okrevaj s tiho željo, da se ne bom več vrnil nazaj med svoje v Adelaido. Vendar Bog je uslišal molitve vseh v Avstraliji. Hvala za vse svete maše v naši skupnosti v Adelaidi; za darovane svete maše v Melbournu, Sydneyu in še je veliko molivcev, ki so molili za moje zdravje. Hvala vsem iz naše skupnosti v Adelaidi, ki ste pomagali p. Darku pri delu, za vso pošto in telefonske klice z željami za hitro okrevanje. Posebno skrb in molitveno podporo sem doživljal v župniji Radlje ob Dravi od g. župnika Jožeta Gomboca in sester salezijank, kjer sem redno maševal v župnijski cerkvi svetega Michaela v času svojih počitnic in pozneje v času mojega okrevanja. Hvaležen sem vsem sobratom v provinci, p. provincialu za molitve in obiske in skrb za zdravje in dobro počutje. Hvaležen sem hercegovskemu patru iz hrvaške misije v Zürichu, ki me je vsak dan obiskal in prinesel sv. obhajilo. Vsem naj bo Bog bogat plačnik. V času moje preizkušnje sem doživel vašo skrb in pozornost.

Seveda moram izreči svojo veliko zahvalo zdravniškemu in bolnišničnemu osebju v Zürichu za nesebično pomoč, reševalcem na letališču

v Zürichu - brez njihove pomoči ne bi preživel, ker so me z zunanjo masažo srca ohranili pri življenju. Hvala dr. Cirili Pušnik, kardiologinji v Slovenj Gradcu, posebna zahvala za izredno požrtvovalnost in skrb v času okrevanja ter za vso prijaznost, ki jo je pokazala do mene. Brez nje verjetno ne bi okrevel tako hitro in se tudi ne bi mogel vrniti nazaj v Avstralijo. Po prvem opazovanju preko Holterja, ki ni bil razveseljiv, pa je na priporočilo gospe Nataše Gorjup, Tonetove žene, ki mi je priporočila odličnega kardiologa primarija v Ljubljani pomagala, da sem prišel preko vseh vez in poznanstva na vrsto in mi je zagotovil, da srce deluje normalno, vendar me je opozoril, da moram veliko počivati, nobenih fizičnih in psihičnih naporov, da se ne bo ponovil srčni napad. Ko sem se vračal iz privatne klinike v Ljubljani od dr. Ristova, sem se počutil sproščenega in varnega in sem bil že prepričan, da se bom vrnil nazaj pod Južni križ. Hvala Tonetu Gorjupu za čas in obisk sobratov pri Novi Štifti na Dolenjskem in predstojniku br. Marijanu za topel sprejem. Vsi taki dogodki so pripomogli k mojemu okrevanju.

Ob koncu pa naj zapišem še malo resnično šalo. Pred odhodom iz Švice mi je zdravnik dejal, da sem se ponovno rodil. To sem povedal doma, pa mi nečakov sin Gašper pravi, da me bodo potem ponovno krstili! In jaz ga vprašam, če bo moj boter. Vendar pa hočem za darilo lep in kar precej drag dar, avto... Ob praznovanju mojega 66. rojstnega dneva v Sloveniji mi je moj 'boter' Gašper prinesel zaželjeni dar - avto. Ampak tako velik, da bi se lahko v njem peljala družina muh. Veliko prijetnega smeha je bilo in Gašper je se je počutil, da je dolžnost krstnega botra dobro opravil. Hvala Ti, Gašper, pa tudi družinskemu ansamblu za prijetno nedeljo razpoloženje.

Vsem skupaj naj Bog povrne z blagoslovom in njegovim varstvom!

V nedeljo, 25. septembra 2011, smo praznovali rojstni dan gospoda TINETA KRAMERJA. List na njegovem koledarju se je obrnil na 90.

stran! Pri sveti maši smo se Tineta spomnili z molitvijo in dobrimi željami; po končani sveti maši se je praznovanje nadaljevalo v dvoranci. Tinetu smo zaželeli še veliko let v naši skupnosti. Da je tako čil in zdrav, pa nam je izdal skrivnost; pravi tako: Rad plešem - to me dela mladega! Nasmejali smo se ob odkritju njegove skrivnosti in mu zapeli pesem Kol'kor kapljic tol'ko let! Gospa Silva Šajn je za njegov osebni praznik spekla veliko torto, ki smo je bili vsi deležni. Gospod Tine je porodu iz Istre, njegova žena Milka, ki je že nekaj let pokojna, pa je bila prava slovenska korenina. Tine, Bog Vas živi!

p. Janez

ODMEV S POTOVANJA PO EVROPI

Mi je pri srcu in želim na glas povedati, kako srečna sem bila, ko sem pred kratkim potovala s prav prijetno družbo po Evropi in še posebno po Sloveniji ob vodstvu Stanka in Mary Prosenak. Vabilo je bilo nenadno in nepričakovano ter sem se morala hitro odločiti ali izgubiti priliko. Poleg odlične organizacije, prijaznega vodiča in izredno mirnega šoferja, je seveda tudi nova družba pripomogla, da sem uživala vsako uro tega potovanja. Vse je bilo preskrbljeno in urejeno že v naprej in postrežena sem bila kot najvažnejši gost. Vrnila sem se bogatejša, saj sem videla in slišala veliko novega in starega, prijazna družba pa mi je ponudila nova prijateljstva ter s petjem in pravljicami kratkočasila in veselila. Da, še bi se vam pridružila. Pozdravljam s hvaležnim srcem vse sopotnike. **(Fotografija je na zadnji strani Misli).**

Lilijana Černota

Poti adelajdskih Slovencev po Avstraliji

Letos nas je pot vodila v Viktorijo, v NSW, v Cairns in na Gold Coast. Skoraj je nemogoče opisati lepote naše Avstralije. Najprej smo si iz kluba organizirali izlet v Milduro. Veliko naših rojakov ni moglo z nami na pot, ker bi bila vožnja za njih prenaporna. Zato se drugi avtobus ni polno napolnil. Pot nam je bila kratka, družba vesela, razgled z avtobusa nepopisen. Bila je zima in vsa okolica je bila zelena. Polja so bila rumena, kakor, da so obložena z zlatom. V tem času je cvetela oljna repica. Včasih so rekli, da je olje oljne repice siromakovo olje. Danes pa je priznano, predvsem za tiste, ki imajo holesterol. Peljali smo se skozi Renmark v Milduro, kjer smo se namestili v motelu Gerdenovih. Dobro smo si ogledali okolico in se prepeljali po reki Murry in Darli. Ti dve reki se združita in potem izlijeta v morje. Tretji dan smo se napatili domov z nepozabnimi spomini.

Vedno sem si želela, da bi videla Cairns in tako se nas je zbralo 11 potnikov na letališču v Adelaidi 21. julija 2011. Presenetili so me hribi okoli mesta Cairns. Prvi dan po prihodu nam je Milena Cek,

naša ponosna Slovenka, organizirala izlet z avtobusom iz Mareebe na različne kmetije, kjer pridelujejo mango. Iz manga pridelujejo tudi vino in likerje. Po Dimbolah cesti smo nadaljevali potovanje do Pinata, kjer pridelujejo ananas - Gold Pineapple. Vozili smo se po plantažah sladkornega trsta. Milena nam je pripovedovala o pridelovanju. Pred leti so sadili tudi tobak, kar je danes prepovedano. Obiskali smo tudi plantažo papaje - Paw Pawa in kave. Povsod smo poskusili vse te plodove in nazadnje smo se ustavili v muzeju, kjer smo si ogledali ostanke iz zgodovine tega kraja. Čestitam Mileni za njeno delo v turizmu zanimivega kraja Tablelanda. Je zelo dobra organizatorica in komentatorica. Hvala, Milena!

Nadaljevali smo naš izlet v Kurando z vlakom. Ogleдали smo si slapove in se zamislili, kako so delali železnico v časih, ko še ni bilo modernih strojev. Zgradili so 14 tunelov in mostov, ki stojijo na stebrih in verigah. Vse to je bilo narejeno s krampi in lopatami. Uporabljali so tudi dinamit. Veliko delavcev je tam izgubilo življenje. To so gradili okoli leta 1880 in naprej. Zgradili so tudi elektrarno, ki deluje že od leta 1935 in oskrbuje mesto Cairns in okolico. Iz tega mogočnega hriba smo se odpeljali nazaj v dolino z gondolo preko tropskega gozda, ki pokriva 900 000 hektarjev, Barron slapov in soteske. Tu so sto tisoč let stari gozdovi. Drevesa so visoka in ravna. V hotelu so nam organizirali izlet v Daintree, Mossman Gorge in Port Douglas. Peljali smo z ladjo skozi Mossman Gorge, kjer smo občudovali ptice in krokodile, ki so se sončili v čudovitem spomladanskem dnevu. Ta močvirja in gozdovi izgledajo mogočni in neskončni. Peljali smo se skozi lepo mesto Port Douglas. Ob cestah so nasajene palme,

ki krasijo veličastne stavbe. Vse to je dal posaditi in sezidati Skajse. Prišli smo nazaj v Cairns, si ogledali botanični vrt, ki je drugačen od našega. Seveda, je tropski. Zadnji dan smo šli na Barrier Reef – koralni greben. Ta dan nam vreme ni bilo naklonjeno. Mladi so uživali, za nas

starejše pa je bilo morje preveč razburkano. Drugič bomo šli rajši na Zeleni otok – Green Island, kjer bomo čutili zemljo pod nogami. Tako se je naš petdnevni izlet končal. Prijetno je bilo stopiti na adelaidsko letališče, kjer so nas pričakali naši dragi.

Izlet na Gold Coast od 7. – 12. septembra 2011

Že dve leti sem obljubljala Marti in Jožetu Gjerek, da ju bom obiskala. Moj mož težko hodi in je najraje doma, tako se mi je tretje leto posrečilo in nas je osem romarjev romalo na drugo obletnico blagoslovitve kapelice v Marian Valley. Pridružili smo se romarjem iz Melbourn. Marija Anžič je organizirala avtobus in smo skupaj potovali vse dni na Gold Coastu. V četrtek smo si ogledali znamenitosti Brisbana, imeli sveto mašo z rojaki v kapeli ob katedrali, si ogledali poljsko cerkev, od koder smo imeli čudovit razgled nad mestom Brisbane, šofer avtobusa nam je povedal o poplavah, ki so prizadele Brisbane v februarju letos. Na poti nazaj smo se ustavili na slovenskem društvu Planinka. Občudovali smo kapelico pred lepo urejeno dvoranico in kar precej veliko zemljišče okoli. Pripravili so nam prsrčen sprejem in dobro so nas pogostili. Zares smo se počutili kot doma. Hvala vam za trud. Z nami je bil pater Ciril in ni nam manjkalo romarskega vzdušja ob molitvi in prekrasnih pesmih, ki so me bolj in bolj spominjale na Slovenijo in dom. V petek smo se podali z ladjo po zalivih Gold Coasta. Bilo je lepo, čeprav je začelo deževati. Topla kava in klobasni sendviči so nam prav prijetno deli. Popoldan pa smo šli vsak po svoje. Marta in Jože, Pavla in Jože, hvala za prijeten popoldan in za dobrine, ki ste nam jih nudili. V petek zvečer so se nam pridružili še p. Darko in dva romarja iz Adelaide in ena romarica iz Melbourn. V soboto zjutraj smo se z avtobusom odpeljali v Marian Valley. Peli smo Marijine pesmi, molili in tudi hecov ni manjkalo za poživitev. Pater Darko jih je kar iz rokava stresal. Ta Marijina dolina je res nekaj posebnega. Je mirno, lepo in je pravi raj. Po dolini je nešteto kapelic različnih narodov. Naša, brezjanske Marije kapelica pa je najlepša. Slovenci smo lahko ponosni na arhitekta, gradbenike in vse ljudi, ki so prispevali in pomagali, da se je zgradila. To je sedaj res tako kot na Brezjah. Sveto mašo smo imeli v cerkvi in nato smo šli v procesiji do kapelice, kjer smo imeli litanije Matere Božje in blagoslov. V rokah smo nosili bele lilije, ki jih je darovala neimenovana dobrotnica in smo jih namestili k mozaiku Marije Pomagaj. Po celi dolini pa se vije tudi križev pot, vsaka postaja je izklesana iz belega marmorja. Po slovesnosti smo imeli BBQ kosilo in veliko sladkih dobrot, ki so jih pripravili Jože in Marta Gjerek in veliko pridnih pomočnikov. Imeli smo še en čudoviti dan.

V nedeljo smo se odpravili na slovenski klub Lipa. Letos praznujejo 20. obletnico obstoja. Bilo je slovesno. Praznovanje smo začeli s sveto mašo, imeli smo kosilo in program, ki so ga popestrili mladi glasbeniki. Društvo je na prostem v zelenem okolju in obkroženo z gozdom. Bilo je enkratno. Bilo je vredno obiskati in srečati stare prijatelje in spoznati nove, poklepetati in si domišljati, da smo še mladi. Kekčeva pesem, *Dobra volja je najbolja*, ki jo je zapel Omen Gabriel Plajnshek, *naj postane naše geslo in gremo z njim naprej*.

Mariji Anžič se vsi zahvaljujemo in prav tako tudi vsem iz Melbourn, da ste nas tako lepo sprejeli v vašo družbo. Patru Darku, da ste nam dali pobudo za romanje, patru Cirilu, da nas je tako lepo vse skupaj vodil in bil z nami. To je bila zares prava Božja pot in upam, da se naslednje leto zopet vidimo v prekrasni Marijini dolini. Ostanite zdravi in lep pozdrav iz Adelaide.

Olga Hrvatin, Adelaide SA

IZ KRALJIČINE DEŽELE – Queensland

Mirko Cuderman

Profesor dr. Drago Ocvirk je iz Brisbana odpotoval 5. avgusta 2011 v Pacet (East Java) v Indoneziji, kjer je sodeloval in predaval na desetdnevnem mednarodnem simpoziju INTERRELIGIOUS DIALOGUE WITH ISLAM, katerega je organiziral red lazarisov. Kot vodja komisije za dialog z nekrščanskimi verstvi pri Slovenski škofovski konferenci (SŠK) je tam zastopal ne samo slovensko Cerkev, temveč tudi katoliško Evropo. Našemu arhivu je zapustil priloženo diplomu, katero vam prilagam.

V nedeljo, 21. avgusta 2011, je dr. Ocvirk daroval sveto mašo v društvu Planinka. Govoril nam je zelo poučno o zanimivem delovanju in življenju na misijonih na Salomonovih otokih. Posebno zanimiva je zgodovina slovenske prisotnosti na tamkajšnjem misijonu. Zato smo vedno veseli, kadar se občasni misijonar oglasi pri nas. Gospod Ocvirk je tudi obiskal zaslužnega člana naše skupnosti Stane-ta Cerarja v bolnišnici Redland Hospital in Gizelo Vuga, vdovo pokojnega Cirila Vuga - začetnika organiziranja naše skupnosti. Gizela je na okrevanju po operaciji kolka.

Rad bi poročal, da smo bili tudi letos, **v nedeljo, 28. avgusta, v brisbanski katedrali svetega Štefana aktivno navzoči pri Multicultural Mass – maši narodov, kjer sta nas zastopala Jana in Jože Čeh v gorenjski narodni noši** ter ponesla dar tukajšnje slovenske verske skupnosti (idrijske čipke v obliki križa - dar Anice Cuderman) nadškofu J. Bath-ersbeju. Jana je tudi prebrala prošnjo v slovenščini v nabito polni katedrali.

Na praznik Mari-jinega rojstva, v četrtek, 8. sep-tembra 2011, smo imeli v Brisbanu posebno lepo doživetje, ko nas je obiskalo več kot 50 rojakov iz daljnega Melbour-na in Adelaide.

Prišli so s polnim avtobusom pred brisbansko kate-dralo, kjer jih je pričakal pozdravni napis POZDRAV-LJENI V BRISBANU. Njihov voditelj pater Ciril Božič je v mali cerkvi poleg katedrale svetega Štefana, ki je, mimogrede omenjeno, tudi najstarejša cerkva v Brisbanu, daroval slovensko sveto mašo. Sloven-ske Marijine pesmi in litanije Matere Božje so lepo poudarile in počastile njen praznik. Ob oltarju je bila naša bandera Marije Pomagaj in bandero svetega Cirila in Metoda. To je bil tudi zgodovinski dogodek, saj je bila tokrat tukaj prvič slovenska sveta maša. V tej cerkvi je tudi svetišče naše prve avstralske svetnice sv. Mary MacKillop. Po maši smo šli še na ogled poljske cerkve na lepem griču Our Lady of Victory, ki so jo zgradili po prvi svetovni vojni v spomin padlim vojakom in je ta cerkev tudi uradni državni spomenik. Od tukaj je lep razgled na reko Brisbane in mesto z okolico. Župnik Fr. Silvester nam je lepo razložil nastanek in zgodovino cerkve,

kjer smo zapeli še nekaj Marijinih pesmi in zmolili desetko rožnega venca. Od tukaj smo se napotili na drugo lepo razgledno točko, kjer smo imeli kosilo. Nato so se romarji odpravili še na **obisk našega nad 57 let starega slovenskega društva Planinka**, kjer so se srečali z brisbanskimi rojaki in se okrepčali z dobrotami domače kuhinje.

Glavni namen vseh romarjev pa je bil predvsem praznovanje druge obletnice blagoslovitve slovenske kapelice Marije Pomagaj v Marijini dolini – Marian Valley. Urednica Misli Marija Anžič iz Melbourne je organizirala največjo skupino romarjev, ki so jo v hotelu in na avtobusnem podjetju kar sami registrirali kot *Marija's group - Marijina skupina*.

Pri nas v Avstraliji je mesec september pomladanski mesec, tako kot v Sloveniji mesec maj. Za našo slovensko skupnost še toliko bolj, ker ta mesec praznujemo obletnico blagoslovitve Marijine kapelice v Marijini dolini. Vsako leto se zberemo tukaj pri slovenski kapelici Marije Pomagaj in to srečanje rojakov postaja čedalje bolj priljubljeno.

Letos je bilo svetišče v tem romarskem kraju Marian Valley zopet napolnjeno predvsem z rojaki širne Avstralije.

V soboto, 10. septembra, ko smo se zbrali pri sveti maši, nam je v pridigi pater Darko govoril o prazniku Marijinega rojstva. Pater Darko je dejal, da se pri vsaki pomembni osebi navadno omenja njegov življenjepis, ki se najprej začne rojstnim dnevom. Tako naj bo tudi pri naši nebeški Materi, ker nas ona vodi k Bogu. Zato praznujemo njen rojstni dan. Predstojnik reda poljskih bratov oče Colomba nas najprej lepo pozdravil s prijazno dobrodošlico. Iz debele knjige Slovenije v slikah, ki mu jo je pred

leti daroval pater Ciril, spoznava našo lepo deželo, katera mu je zelo všeč. Vse nas je povabil, naj pogostokrat obiskujemo svojo nebeško mamo Marijo Pomagaj, ki nas tukaj v Marijini dolini rada sprejme. Veseli smo bili vsakega romarja, ki je prišel iz daljnih krajev. Skrbelo nas je, če bo mogoče priti semkaj patru Darku, saj je on moral nadomeščati patra Janeza v oddaljenem mestu Adelaide, ko je bil p. Janez na okrevanju v Sloveniji. Zato smo bili toliko bolj veseli, ko smo pri vstopni pesmi zaslišali njegov glas, ker pater vedno vodi petje pri obredih. Posebno pete litanije pri kapelici so najlepše poudarile slovesnost praznovanja. Po sveti maši smo šli v procesiji ob molitvi rožnega venca do naše kapelice, ki jo tudi drugi verniki različnih narodnosti imenujejo kot najlepšo kapelico. Letos smo v procesiji ponesli nebeški Materi vsak šopek belih lilij, ki jih je darovala rojakinja. Po končani slovesnosti so nam Marta in Jože Gjerek s prijatelji pripravili dobro kosilo. Nekateri so se podpisali v spominsko knjigo in tudi pozvonili zvonček v Marijini kapelici. (*Dopis urednika: Nazdravili smo Mirku Cudermanu, ki je v nedeljo, 11. septembra, praznoval svoj rojstni dan*). Pater Ciril iz Melbourne je zaradi obveznosti treh nedeljskih maš na treh različnih krajih v Kew, v Geelongu in v St. Albansu (250 km vožnje) in tudi zaradi prepogostih pogrebov v slovenski skupnosti, moral odpotovati nazaj v Melbourne že v soboto zvečer. **Pater Darko je v nedeljo, 11. septembra, pri društvu LIPA na Zlati Obali, ki je praznovalo 20. obletnico delovanja, daroval sveto mašo. Predsednica društva LIPA gospa Irena Jernej je pripravila lep kulturni program.** Veliko rojakov se je zbralo na tej slovesnosti. Taka vesela praznovanja so pri nas bolj poredkoma, zato pa so toliko bolj vesela.

Omenil bi le rad veliko in naporno žrtev dolgega potovanja, ki so jo naredili romarji iz Melbourne in Adelaide, saj so preleteli dva do tri tisoč kilometrov dolgo pot, da so bili skupaj z drugimi rojaki navzoči pri tem lepem praznovanju naše nebeške Matere. Hvala vsem romarjem za njihovo prisotnost med nami v Marijini dolini.

**Lep pozdrav, Mirko Cuderman,
Mt. Mee QLD**

DOGODKI IN PRIREDITVE NA KLUBU LIPA - Gold Coast

predsednica Irena Jernej

Julija letos je praznoval 80. rojstni dan Karlo Knap, zvesti in aktivni član društva LIPA.

Povabil je svoje prijatelje in družino, vnuke, pravnuke v Nemški klub na Gold Coastu. Z veseljem smo sprejeli vabilo in imeli smo se prav lepo. Pripravili smo mu tudi par presenečenj, tako, da je bilo smeha do solz. Preizkusili smo ga, kakšen vrtnar je, in izkazal se je zelo dobro. Brez problema je tudi razžagal in razsekal leseno torto, pri čemer so vsi prijetno uživali. Karlo je za svoja leta zelo vitalen in aktiven mož ter dober prijatelj vsem, ki ga poznajo. Pripravljen je vedno priskočiti na pomoč, kadar ga potrebujemo. Zaželeli smo mu še mnogo zdravih in aktivnih let med nami. Vse najboljše; še na mnoga leta!

2. obletnica slovenske kapelice v Marian Valley

Septembra smo se udeležili praznovanja 2. obletnice slovenske kapelice v Marian Valley - Marijina dolina. Bil je prekrasen sončen dan, ko smo prišli v Marijino dolino. Prelepo dolino sredi gozdov, kjer se nahaja naša slovenska kapelica v družbi kapelic narodov vsega sveta. Bili smo zbrani iz vseh vetrov: Brisbane, Gold Coast, Melbourne, Adelaide, Sydneya ter iz bližnje in daljne okolice Marijine doline. Prav vsi so bili mnenja, da je naša slovenska kapelica najlepša izmed vseh. Seveda smo bili vsi ponosni na to mnenje. Ob koncu lepo preživetega dne smo se vračali domov z mislijo, da se drugo leto spet dobimo v naši dolinici.

Karlo in Fanika Knap s pravnukinjo.

Prijatelji Karla Knapa na praznovanju.

20-letnica Bocce kluba LIPA - Gold Coast

Približno 50 km južno ob sedeminpedesetih kilometrih obale Pacifika se razteza obala Gold Coast z mestom, ki je po velikosti na sedmem mestu v Avstraliji. Ima sloves enega najbolj obiskanih letovišč, saj se ponaša s kilometri dolgimi plažami drobnega peska in s klimo, ki je edinstveno blaga.

Gold Coast leži na prehodu iz zmerne v tropsko klimo in s povprečno 287 sončnimi dnevi na leto. Svetovnjaški del mesta s številnimi stolpniciami ob obali je le dobrih 15 minut vožnje oddaljen od hribovja, pokritega s tropskimi gozdovi, slapovi in pestrim živalskim in rastlinskim življenjem. Ozračje je nadpovprečno čisto, ker

daleč naokoli ni industrijskih podjetij, ki bi ga onesnaževala. Zato se ni čuditi, da Gold Coast ne privlači samo par milijonov obiskovalcev iz vseh koncev sveta, ampak tudi mnogo ljudi, ki si to mesto izberejo za stalno prebivališče. Ko se je med leti 1970 in 1975 Gold Coast razvil v eno najbolj poznanih turističnih mest v Avstraliji, so se prvi Slovenci za stalno naselili tudi tukaj.

Leta 1991 so ustanovili društvo »Slovensko - avstralska skupnost Gold Coast«. Pričeli so tudi izdajati svoje glasilo pod imenom "Slovenija on Gold Coast". Iz praktičnih razlogov pa so kasneje ime društva spremenili v "Gold Coast Bocce Club LIPA". Klub se nahaja ob robu parka, ki ga obdaja prijetno zavetje velikih dreves. Zelo lep in primeren kraj za slovenski klub. Namen naše organizacije je predvsem skrbeti za družabno življenje tukajšnjih Slo-

Naš Kekec,

ki ga je posnel Omen Gabriel Plajňsek.

vencev s tem, da jim damo priliko, da se med druženjem še bolj spoznamo, stkemo prijateljske vezi, se vključimo v slovenske kulturne dejavnosti, saj s tem vzdržujemo zavest pripadnosti slovenski narodni skupnosti.

Dvajset let obstoja kluba je kar lepa doba in zato se ob tej priliki lepo zahvaljujem vsem, ki so v teh letih s svojim trdim in pridnim delom kakorkoli pripomogli k temu, da je danes klub takšen, kot je. Prizrčna hvala vsem obiskovalcem, nastopajočim, posebej tudi vsem gostom, ki ste nas tako lepo počastili s svojim obiskom iz Melbourn, Adelaide in Sydneya ter upam, da ste z nami preživeli lep dan.

Vlasta Burcul, Jože Gjerek in Irena Jernej s slovenskim grbom iz rož in torto v obliki lipovega lista s slovenskim in avstralskim grbom - naredila Irena.

UMRL JE JOŽE STARC. Sporočam, da je v bolnišnici Auburn NSW 11. septembra 2011 umrl dolgoletni prijatelj **JOŽE STARC**. Rojen je bil 09.05.1916 v Bereči vasi pri Metliki v Beli Krajini. Dolgo časa je živel v Avstriji in tam se je tudi poročil. Njegova žena je Slovakinja. Za božič leta 1950 je prišel v Avstralijo in iz taborišča Bonegilla je bil poslan na delo v Sydney. Delal je na železnici v Lidcombe in tam ostal do pokoja. Za njim žalujejo žena Ana, sinova Eddy in Paul, šest vnukov in sorodniki v Sloveniji.

Jože Težak, NSW - Hvala, g. Jože, za sporočilo!

Umrl je FRANC LENKIČ. Rojen je bil 19.06.1934 v Breginju na Primorskem. Franc je kot 19-letni fant pobegnil v Italijo, ker ni hotel služiti vojaškega roka in se ni strinjal s takratno vlado v komunistični Jugoslaviji. Bil je dve leti v taborišču v Italiji in prišel v Avstralijo leta 1956. Njegovo prvo delo je bilo sekanje sladkornega trsa in nato je dobil službo na železnici NSW. Izučil se je za električarja in ta poklic je opravljal do upokojitve. Delal je na občini v Sydneyu. Franc ni bil nikoli poročen in je dobro igral golf in balinal. Pred devetimi leti je zbolel. Imel je Parkinsonovo bolezen. Zdravstveno stanje se mu je slabšalo iz leta v leto. Živel je v domu onemoglih. Zadnje leto je bil nepokreten in na koncu ni mogel niti govoriti. Je res žalostno, ko vidiš, kako človek strašno trpi, dokler ga ljubi Bog ne pokliče k sebi. Imeli smo pogrebno mašo v cerkvi Kristusa Kralja v Bass Hillu v NSW. Pokopan je na pokopališču v Rookwodu. Doma v Breginju zapušča teto in bratranca.

Lepo pozdravljam!

Paul Tonkli

ZAHVALA

Iskrena hvala prijateljem in znancem, ki ste se udeležili pogrebne sv. maše in pospremili **našo mamo in staro mamo IVANKO PENCA** na zadnji poti k večnemu počitku.

Hvala za cvetje in tolažilne besede. Patru Cirilu tudi srčna hvala za zelo lepo opravljen pogrebni obred, Mariji Anžič za njeno pomoč, Lentiju za profesionalno urejanje glasbe med mašo in pevcem iskrena hvala za tako ganljivo petje. Vsem Bog poplačaj.

Žalujoci družini Penca in Jelenič

It is hard to say "goodbye" but we found some comfort that Ivanka is now free and at peace. We thank all our family and friends for their support and heartfelt wishes during our time of bereavement as this has lifted our spirits and helped us continue in life, hard as it is at times.

**The extended
Penca and Jelenic families**

LOJZETA SLAKA NI VEČ. Po hudi bolezni je 29. septembra 2011 v Ljubljani umrl velikan slovenske narodno-zabavne glasbe, mojster na diatonični harmoniki Lojze Slak. Z ansamblom, ustanovljenim 1959, ki so se mu nekaj let zatem pridružili Fantje s Praprotna, je razveseljeval rojake doma in po svetu (leta 1972 je Ansambel Lojzeta Slaka gostoval v Avstraliji). Njegove skladbe: V dolini tihi je vasica mala, Pod Gorjanci je otoček, Kadar pa mim' hiš'ce grem, Svatje že vriskajo, Raj pod Triglavom, Srečno, mlada Slovenija, Mama, Čebelar in druge, so postale kar ponarodele. Lojze Slak se je rodil 23. julija 1932 v vasi Jordankal pri Mirni Peči. Že pred osnovo šolo se je pri stricu navdušil za diatonično harmoniko, s petnajstimi leti je začel igrati na porokah, deset let zatem pa prvič nastopil v javni radijski oddaji.

Nekaj let je z brati Tonetom, Stanetom in Matijem nastopal pod imenom Ansambel bratov Slak.

Tudi pozneje, ko se je Ansambel Lojzeta Slaka uveljavil in postal eden najboljših izvornih slovenskih ansamblov, se je preživljal z redno službo: najprej kot šofer, zatem tapetnik v tovarni in nazadnje komercialist. Z družino si je uredil dom v Šentvidu pri Ljubljani, na Trški gori pa si je postavil zidanico in uredil vinograd. Rad je imel tudi planine.

Tone Gorjup

IZLETI IN POPOTOVANJA

Piše Helena Leber

IZLET UPOKOJENCEV

Pred tedni smo se dogovorili, da obnovimo pot, ki smo jo prehodili pred petdesetimi leti kot novoprišleki, takratni mladostniki. Šli smo kot prepevajoča družba na ogled Mount Macedona in Hanging Rock. Po jutranji malici smo se ustavili na vinorodnih krajih tega predela in v vinarni preizkusili raznolike sorte vin. Po dobrem kosilu smo se napotili na sprehod do velikega križa na vrhu Mt. Macedon, kjer smo v bližini občudovali posebno kamnito zgradbo, ki predstavlja znamenito zgodbo Picknik at Hanging Rock - tam so iz sosednje šole v sanjajočem sprehodu izginila dekleta v kamniti svet te pokrajine. Malo pred odhodom nas je - vsem nam v veliko presenečenje - obiskala kenguru mamica z dojenčkom v vrečki. Ko je priskočila med nas, je mali joej, kengurujček priskakal iz vrečke - neverjetno presenečenje, skoraj pozdrav v slovo....

LIGHTNING RIDGE

Prisedla sem v avtomobil Slavka in Mimi Blatnik. Vozili smo mimo ogromnih sončno rumenih polj kanole - oljčne repice, ki so bila vsa v cvetu. Po desetih urah vožnje iz Melbournu smo pripotovali v Lightning Ridge. V Lightning Ridge živi naša pisateljica **CILKA ŽAGAR**. Ona nam je razložila pomembnost te neverjetno drugačne okolice. To je največja žitnica Avstralije, kjer so tudi ogromna bombažna polja in rudniki opalov. Posebna pomembnost in priljubljenost za turiste so arтеzijske toplice s toplo vodo

od 42 do 46 stopinj Celzija. Voda izvira iz globine enega kilometra. Ta voda se uporablja za zdravstvene kopeli, posebno za zdravljenje revme. To vodo seveda tam tudi pijejo, saj je napeljana preko vodovoda do gospodinjev. Voda je napeljana tudi po kanalih za živino. Lightning Ridge - Grič bliskanja - se imenuje po dogodku leta 1870, ko je tam strela ubila 600 ovc in pastirje.

V začetku prejšnjega stoletja so pastirji tu našli prve barvne kamenčke - OPALE. Pravo rudarjenje se je začelo šele v šestdesetih letih preteklega stoletja. Rudarji približno sedemdesetih narodnosti so tu skušali uresničiti sanje o takojšnjem bogastvu. Iskanje opalov, pravijo, je igra na srečo, kot loterija, samo da pri rudarjenju dobiš močne mišice. Arтеzijski bazen oskrbuje in čisti občina. Vedno je odprt in dostopen vsem brezplačno.

V Lightning Ridgeu trenutno živi šest Slovencev in ena Slovenka. Na tamkajšnjem pokopališču je sedem slovenskih grobov. Ena Slovenka se je vrnila v Slovenijo po smrti moža. Dva Slovenca sta poročena z Aboriginkama, eden je poročen z Bosanko in eden je poročen s Slovenko. Dva sta samska. Med drugimi narodnostmi je precej Hrvatov in Srbov. Vsako zimo pride v Lightning Ridge veliko turistov, da se kopajo v tej zdravilni vodi in si lajšajo revmatične bolečine. Obisk znamenitega in zanimivega Lightning Ridgea priporočam vsakemu, ki si želi toplih zdravilnih kopeli in iskanja takojšnjega bogastva. **Helena Leber, Lightning Ridge, 21.9.2011**

Slovenskemu glasbeniku Lojzetu Slaku v slovo

Visoko nad oblaki je zadonela Slakova melodija v mesecu maju leta 1972. Tedaj smo skupaj s fanti iz Praprotna na Moomba festivalu v Melbournu predstavili naš slovenski narod širši publiki našega petega kontinenta. Več kot tri tisoč Slovencev je prisluhnilo Slakovim melodijam v dvorani Sir Dallas Brooks. Kot cvetje po dežju so oživele slovenske duše in delovne roke so zgradile kar šest slovenskih domov v Viktoriji. Porodili so se predlogi, ki so že leta prej živeli v naših mislih. Razdalje so prevlelike za eno samo slovensko središče v Melbournu. Tako imamo danes več slovenskih domov, ki ponosno predstavljajo pridnost in marljivost Slovencev. Tako se od Planice do Jadrana, Veselih lovcev, Ivana Cankarja, Sneznika in Elthamskega grička poslavljamo od Lojzeta in njegove harmonike. **Lojze Slak se je poslovil in se pridružil vsem našim pokojnim rojakom, kjer skupaj prepevajo Visoko nad oblaki...**

Vsem Tvojim bližnjim, dragi Lojze, pošiljamo iskreno zahvalo preko morja za glasbeno vzdušje. Iskreno sožalje.

Slovenski rojaki iz Melbournu - Helena Leber

Lenti Lenko in Lojze Slak

MINI-MBMR RENAULT Twingo	GROUP A 4+1 3+1 1+1	ECONOMY-EDMR/EDAR VW Polo, OPEL Corsa, SEAT Ibiza	GROUP N, K 4+1 3+1 1+1
COMPACT-CCMR VW Golf, OPEL Astra	GROUP B 5+1 3+1 3+1	INTERMEDIATE-IMMR OPEL Meriva	GROUP C 4+1 3+1 1+1
INTERMEDIATE-IDMR SKODA Octavia	GROUP D 5+1 3+1 1+1	INTERMEDIATE-IWMR SKODA Octavia STW	GROUP L 4+1 3+1 1+1
FULL SIZE-FDMR VW Passat	GROUP E 5+1 3+1 1+1	FULL SIZE-FWMR OPEL Insignia STW, VW Passat STW	GROUP J 5+1 3+1 1+1
INTERMEDIATE-IWMR VW Touran, OPEL Zafira	GROUP M, F 5+1 3+1 1+1	LUXURY VAN (8+1)-LVMR VW Transporter, OPEL Vivaro	GROUP I 5+1 3+1 1+1

Budget Slovenija

Slovenija je pred dvajsetimi leti stopila na povsem novo pot in s tem so se ponudile tudi nove priložnosti. Priložnosti za ljudi, ki tu živimo, in ljudi, ki želijo to deželo ponovno ali na novo spoznati. To je pomenilo tudi, da mnogi, ki prihajajo v Slovenijo, potrebujejo tudi ustrezen prevoz. Na tem spoznanju sva **Matjaž Tilinger in Igor Sitar** ustanovila zasebno podjetje in pred natanko petnajstimi leti pridobila licenco Budget rent a car za vso Slovenijo.

Budget rent a car Vam v Sloveniji nudi kakovostne storitve s področja izposoje avtomobilov, ki jih dopolnjujemo tudi s prevozi z in na letališča (Ljubljana, Trst, Venice, Vienna, Munich, Zagreb).

V našem voznem parku boste zagotovo našli vozilo, s katerim se boste z veseljem in varno vozili po Sloveniji in ostalih državah Evrope. Nudimo Vam večja in manjša osebna vozila z ročnim ali avtomatskim menjalnikom ter kombinirana vozila za prevoz največ 9 oseb.

Za najem vozila smo Vam na razpolago na spletni strani www.budget.si ali elektronskem naslovu info@budget.si, v naših poslovalnicah, ki jih najdete v Ljubljani, na Bledu, v Kranjski gori in na Letališču Jožeta Pučnika Ljubljana, in na Igorjev telefon + 386 4164 4626

Na Vaši poti do cilja Vam Budget Slovenija ponuja zelo ugodne cene, ob predložitvi kupona pa še dodaten popust.

Izkoristite priložnost tudi Vi....
Hvala in nasvidenje v Sloveniji!

Misli - Avstralija

KUPON

dodatni popust
za rezervacije preko

www.budget.si

Ljubljana
 Letališče Ljubljana
 Bled
 Kranjska Gora

»Žive priče v pesmi in besedi« »Our Timeless Memories in Song«

37. slovenski – mladinski koncert

Organizator: Slovenska verska in kulturna središča – misijoni: Sydney, Melbourne, Adelaide
Gostitelj: Slovensko – avstralsko društvo Canberra, 1. in 2. oktober 2011

Po uvodnem pozdravu p. Darka nas je pozdravil in izrekel dobrodošlico gostitelj, predsednik Slovensko-avstralskega društva, g. Franc Čulek, za njim pa nas je nagovoril veleposlanik Republike Slovenije v Avstraliji dr. Milan Balažič.

Navzoči so bili še naslednji častni gostje: častni generalni konzul g. Alfred Brežnik AM z ženo Jeni in njeno sestro Mari Lenarčič, ki je na obisku iz Slovenije, predsednik Slovenskega društva Sydney g. Štefan Šernek in soproga Ana, predsednica Slovenskega društva Tivoli Newcastle gospa Marija Grosman in soprog Emil, ki sta tudi zastopala arhivsko organizacijo HASA NSW; predsednik Slovenskega kluba Planica Wollongong g. Ivan Rudolf in soproga Marinka, predsednica Slovenskega Kluba Lipa Gold Coast ga. Irena Jernej, ki je tudi nastopala na odru, predsednika Slovenskega društva Planinka pri Brisbanu je zastopala ga. Marica Podobnik, ki je bila na obisku pri svojem sinu v Canberri. Drugi predstavniki slovenskih organizacij so se opravičili. Od patrov smo bili navzoči p. Ciril, p. Valerijan in p. Darko, p. Janez pa se je opravičil iz zdravstvenih razlogov. Seveda bi morali med častnimi gosti imenovati tudi g. Florjana Auserja, člana Sveta Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter direktorja Slovenian Media House iz Sydneya ter g. Franca Čuleka, predsednika Slovenskega društva Canberra – toda onadva sta bila glavni gonilni sili koncerta in zato polno zaposlena v organizacijski in izvedbeni skupini.

Program sta povezovala napovedovalca Daniel Šmon v slovenščini in Rebecca Kennedy v angleščini. Vezno besedilo in program – scenarij koncerta je pripravil p. Darko Žnidaršič, logotip, sceno na odru, reklamni material, plakate in prijavnice, vstopnice in srečke za srečolov je oblikoval in natisnil Florjan Auser, za organizacijo in postrežbo je poskrbel predsednik Franc Čulek in odbor, kuharice in kuharji pa so nas več kot dobro postregle. Hvala vsem ta pridnim in z veseljem še kaj naredimo po svojih močeh! Snemalca sta bila Janez Černe in Florjan Auser,

tonski mojster Lenti Lenko OAM, na odru sta pomagala Daniel Šmon in Simon Koštrica.

Po uvodnih pozdravih smo zapeli avstralsko in slovensko himno in zmolili kratko molitev.

Koncert je začela 11-letna **ASHLEY HORVAT** iz Adelaide, ki se je prva prijavila za letošnji nastop. Ashley igra harmoniko približno 3 leta in pravi, da je zelo zanimivo igrati na ta instrument. Njena učiteljica glasbe Ronnie Pierce jo tudi spodbuja, naj igra slovensko glasbo. Ashley je zaigrala *Na planinah sončece sije* in Avsenikovo skladbo *Ja, ja, k' je lušno*.

ALEXANDER PENCA je domačin iz Canberre – Theodore, ACT. Star je 12 let in je vnuk Milke Penca in sin očeta Marka in mamice Hang, ki je Vietnamska, ima še mlajšo sestro. Na našem koncertu je nastopal prvič. Na klavirju je zaigral slovensko narodno *Kaj nam pa morejo* in skladbo Ludwiga van Beethovna *Fuer Elise*. Klavir je začel igrati pred tremi leti. Poleg glasbe se navdušuje za arhitekturo in za jezike, živo se zanima za Slovenijo in se tudi uči slovenščine.

Naše pevke v zboru **JUŽNE ZVEZDE: IRENKA BELL, DANICA GRŽELJ, PERINA in REBECCA KEEN, DANICA ŠAJN in voditeljica CARMEN MATHILDE FUDERANAN AUSTIN** so zapele pesem *Moja dežela* ansambla Borisa Kovačiča, poje jo njegova žena Stanka Kovačič. Pesem je med nami, Slovenci, zelo priljubljena, kakor so številne druge skladbe, ki jih je ustvaril že pokojni glasbenik in producent Boris Kovačič in jih poje

Stanka Kovačič. – Druga pesem, ki so jo zapele Južne zvezde, je bila narodna *Kje so moje rožice*. Naše pevke redno pojejo vsak mesec pri družinski nedeljski sv. maši pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu in nastopajo na drugih naših prireditvah in ob drugih priložnostih, kamor jih povabijo.

IRENA JERNEJ, predsednica Kluba Lipa na Zlati Obali – Gold Coastu, je samostojna podjetnica v Brisbanu, sicer pa je doma s prelepe Koroške. »Čeprav sem pristna Korošica, so mi prijatelji dali vzdevek 'Dama iz Ljubljane', to pa zaradi mojega načina oblačenja,« pravi o sebi. Ob humoreski *Mož kot dober gospodar* in pesmi *Majhna sem bila*, ki jo je zrecitala tudi v koroškem narečju, smo se dodobra nasmejali.

MARIJA VALENCI in njena hči ALISON CLAPSON iz Potato Pointa, NSW, sta zaigrali in zapeli pesem *Tam na ravnem polju*, ki jo je priredila Marija Valenci, in skladbo Kasey Chambers *The House That Never Was*. Naslov nas spominja na znano narodno *Tam dol na ravnem polju* (in je bila tako objavljena v programu), vendar je njuna pesem *Tam na ravnem polju*, ki jo spremlja Alison s kitaro, drugačna, čisto samostojna skladba. Marija je že večkrat nastopala na naših koncertih v različnih sestavih, z različnimi pevci, vodi naš cerkveni pevski zbor v Canberri in tudi sicer zna poskrbeti za dobro družbo. Alison je prav tako nastopala na prejšnjih naših koncertih, kadar so bili v Canberri, prvič leta 1984.

BARICA BRODNIK in ANDREW ŽIČKAR iz Wollongonga sta zapela *Pesem sužnjev* iz Verdijeve opere *Nabucco* in narodno *Gor čez izaro*. Barica vodi naš cerkveni pevski zbor v Figtreeju – Wollongongu. Mehka belokranjska duša in narava, odločna beseda in glava, njena milozvočna pesem ustvarjajo čudovito vzdušje pri naši Božji službi in v naši družbi. Andrew je naš organist in mežnar v Figtreeju in nepogrešljiva desna roka našima patroma ter predsedniku in odboru Kluba Planica Wollongong, lahko rečemo, pravi »handyman«.

KATELIN KOPRIVEC, veselo dekle iz Wollongonga, je zapela pesem Saše Lendero *Vera, ljubezen in Hallelujah*. Štirinajstletna dijakinja poje na odrih od svojega 7. leta in pleše od 4. leta. Nastopala je na več tekmovanjih mladih talentov v Wollongongu in v Sydneyu, na Wollongong Eistedfod in Sydney Eistedfod ter na dobrodelnih prireditvah za bolne otroke in otroke s posebnimi potrebami v Wollongongu in okolici. Na več tekmovanjih je tudi zmagala, pred kratkim je prišla v veliki finale na prireditvi *Search for Fairy in the KidzWish Foundation Competition*.

Pater DARKO ŽNIDARŠIČ iz Sydneya in harmonikar LENTI LENKO OAM, letos edini nastopajoči iz Melbournu, sta četrtič nastopila v duetu s harmoniko. Lenti je zaigral, p. Darko je zapel, najprej valček Beneških fantov Antona Birtiča *Fantič od Čedada* in potem valček o slovenskem

dekletu *Čipkarica* ansambla Oglarji. Valček Antona Birtiča o slovenskem fantu pod Matajurjem je kar premalo znan, čeprav je zelo lep, speven in ga lahko uvrstimo tudi med domovinske pesmi. Valček *Čipkarica* pa nas spomni na stare in nove čase, na ročna dela, ki danes, žal, tudi izginjajo; hkrati pa problem našega časa, individualizem. Vendar, hvale Bogu, da prihajajo kdaj ljudje, ki odkrivajo naše in naših prednikov včasih skrite zaklade in ustvarijo še sami kakšne umetnine. Slovenske čipke, vezene, običaji, kipi in slike, panjske končnice – kdo jih ne pozna? Mnogim med nami so košček doma – prav pri nas doma, četudi živimo daleč preko morja. – Ob koncu sta Darko in Lenti na prošnjo predsednika Društva Franca Čuleka in poslušalcev ponovila tržaško ljudsko pesem, ki smo jo zapeli v Geelongu leta 2009: *Stu ledi naj pride nuter!*

JERICA GRŽELJ iz St. Ivesa pri Sydneyu, NSW, je naša cerkvena pevka pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, sodeluje v delovni skupini in rada priskoči na pomoč. Vedno nas ogreje s svojo dobro voljo, kar nam lahko potrdijo rojaki in družinski člani, hčerki Danica in Margaret, zet Ivan in vnuki Jordan, Nadia in Luka. – Jerica je prebrala esej Tončke Stariha *Koga vidiš, ko rabimo pomoč?* in izročila njene pozdrave. Tončka Stariha je večkrat nastopala na naših koncertih, letos pa se je morala opravičiti zaradi zdravstvenih razlogov. Hvaležni vračamo pozdrave!

JOŽICA KOŠTRICA in SIMONA OSOLNIK, rodni sestri, prihajata iz Mostja pri Lendavi, pred skoraj 20 leti pa je domača družina Sečkarjevih začela ustvarjati svoj novi dom v Canberri. Potrebno je bilo začeti vse znova. Odločati se vedno znova. Vzdržati vedno znova. Toda popotnica, ki jo prinesemo od doma v svoj novi dom, v novo sredino, osrečuje vedno znova: domača beseda in pesem, glasba, konjički in dejavnosti, molitev in veselje, da smo drug ob drugem. – Jožica in Simona sta prav tako že nastopali na naših koncertih kot pevki, Simona tudi v znani folklorni skupini Prvi rej. Obe sta cerkveni pevki pri naših sv. mašah v Canberri. Zapeli sta pesem, ki jo poje Natalija Kolšek »*Vsi zapojmo.*«

JOŽICI KOŠTRICA se je pri naslednji pesmi pridružil **mož JOŽE**, ki je doma iz Ižakovca v župniji Beltinci. Letos praznujeta 15. obletnico poroke. Pesem ju družijo od nekdaj, doma, v veseli družbi, na prireditvah in tudi v slovenskem cerkvenem pevskem zboru v Canberri, hkrati pa pomagata pripraviti patroma vse potrebno za sveto mašo. Pred štirimi leti sta bila napovedovalca na našem 33. slovenskem-

mladinskem koncertu v Canberri: »Spoštuj preteklo, živi danes, delaj za prihodnost« - »Respect the Past, Live Today, Work for the Future.« - Zapela sta *Venček narodnih*, s harmoniko ju je spremljal **SIN SIMON**.

SIMON KOŠTRICA, domačin iz Canberre – iz Evatta, ACT, je na harmoniko zaigral *Venček polk in valčkov*, spremljala sta ga kitarist **LOJZE KAVAŠ** in basist **DANIEL ŠMON**, naš napovedovalec. Simon igra harmoniko dobrih pet let, učil se je pri Lojzetu Kavašu in je prvič javno nastopil prav na tem odru. Od takrat pa do danes z Lojzetom nastopata ob petkovih večerih tukaj v društvu, na praznovanjih in drugih zabavah. Simon obiskuje St. Francis Xavier's College, obožuje glasbo, nogomet, domače živali, ki jih imajo doma in več let že ministrira pri naših slovenskih sv. mašah v Canberri, sedel pa je tudi že za orgle. Letos avgusta je obiskal Slovenijo in se je udeležil 6. Avsenikove mednarodne glasbene delavnice v Begunjah na Gorenjskem, kjer so ga bili še posebej veseli.

Za Simonom sta nastopili še njegova sestra **MATEJA KOŠTRICA** in pa **BRIANNA SEČKO**, prav tako iz Canberre. Mateja šteje 11 pomladi, prosti čas rada preživlja pri svojih starih starših, se igra in poskrbi za domače živali, pomaga mami v kuhinji in rada poje. Z bratom Simonom ministrirata pri naših slovenskih sv. mašah. Brianna šteje 12 pomladi, rada pleše klasični in jazz balet. Doma rada poprime za kuhinjske pripomočke in skupaj z mamico ustvarita kaj okusnega za domačo mizo. Brianna in Mateja sta nam zapeli pesem pevke Klare *Za Slovenijo živim* in narodno *Mamica je kakor zarja*, ki jo je s harmoniko spremljal brat **SIMON**. - Ob koncu njune točke sta se pridružili na odru naslednja nastopajoča **Evangelina – Evie Grmek** in njena sestra **Taja**, obe v kraških narodnih nošah. Simon je zaigral Avsenikovo *Na Roblek*, Brianna, Mateja, Evie in Taja pa so patrom in častnim gostom podarile nageljčke. Vsi smo bili globoko ganjeni.

EVANGELINE – EVIE GRMEK in TAJA GRMEK sta vnukinji Albina in Ivanke Grmek iz Canberre. Evie je zapela slovenski narodni pesmi *Sem deklica mlada, vesela* in *Mi se imamo radi*, **SIMON KOŠTRICA** jo je spremljal s harmoniko, sestra Taja pa ji je delala dobro družbo. Evie je četrtošolka, obožuje navijačice na športnih tekmah – cheerleadings - in glasbo in rada pleše hip hop. Rada ima svoje najdražje in prijatelje, kadar družina sede za mizo, pa se najbolj razveseli jote, ki jo skuha njena nona.

Zadnji je nastopil **OSKAR URBAS**, prav tako domačin iz Canberre. Oskar je star 16 let in obiskuje Herald Marist College. Zelo rad ima glasbo in igra več instrumentov. Zaigral je *Madžarski ples v f molu* Johannesesa Brahmsa na klavirju in Avsenikovo skladbo *Večer na Robleku* na trobento. – Pismo s prijavnico se je očitno izgubilo ali založilo, zato Oskarja ne najdemo na programskem listu, smo ga pa vključili brez težav in nastop je uspel.

Vse navzoče in nastopajoče sta nagovorila in se jim zahvalila: častni generalni konzul **g. ALFRED BREŽNIK AM** in za njim voditelj slovenskega misijona v Sydneyu **p. DARKO ŽNIDARŠIČ**, ki je podelil priznanja. Po skupni »gasilski sliki« smo zapeli sklepno pesem Ota Pestnerja *Ljubim te, Slovenija*. Pesem je stara kakih 30 let, prvič jo je zapel New Swing Quartet, v katerem je tudi pel Oto Pestner. Pred četrto stoletja pa sta jo Oto Pestner in Ivanka Kraševc posnela z ansamblom Alpski kvintet.

Tej sklepni pesmi smo dodali še eno – vedno priljubljeno in zimzeleno: »V dolini tih je vasica mala...« **Spomnili smo se znamenitega Slovenca, velikega harmonikarja in glasbenika LOJZETA SLAKA**, voditelja znanega ansambla, ki je umrl v Ljubljani ravno v četrtek pred našim koncertom, 29.9.2011, star 79 let. Ansambel Lojzeta Slaka in Fantje s Praprotna so pred skoraj 40 leti gostovali v naši Avstraliji in še danes se jih rojaki tukaj živo spominjajo.

Po koncertu smo dobili na mizo okusno večerjo, izžrebali dobitke in srečne dobitnike in na koncu še vstopnice za nagrado – najem avtomobila, ki jo je podaril eden od sponzorjev našega koncerta, BUDGET SLOVENIJA. Nagrajenca pa ravno tukaj dolgo in dolgo ni hotelo biti. Končno smo našli srečnega dobitnika v nedeljo pred našo sv. mašo – predsednika Slovenskega društva Sydney Štefana Šerneka. Bolje pozno kot nikoli! Iskrene čestitke, Štefan! Drugi pa bomo imeli drugič še kaj več sreče. **V nedeljo, 2. oktobra, smo se zbrali v dvorani Društva pri naši sv. maši, ki smo jo obhajali v čast sv. Frančišku.** Kljub temu, da je bila ura spanja manj zaradi začetka poletnega časa, smo

se vseeno nabrali v lepem številu in dvorana je bila očiščena in pospravljena – Bog povrni vsem ta pridnim! Še uro v dvorani so premaknili. Somaševanje patrov je vodil p. Darko, somaševala sta p. Ciril in p. Valerijan. Pater Ciril in p. Darko sta popridigala o sv. Frančišku, Danica Grželj je prebrala zanimivo resnično zgodbo *The Sneeze*, p. Valerijan pa je spregovoril ob koncu sv. maše. Upamo in želimo, da ga prihodnje leto maja pozdravimo ob njegovem jubileju – biserni maši (60-letnici mašniškega posvečenja in nove maše), ki jo bomo, če bo Bog dal, praznovali 20. maja 2012 pri Sv. Rafaelu. - Bog usliši to našo veliko željo!

p. Darko Žnidaršič OFM

Versko kulturna središča so steber slovenske zavesti, kulture in jezika.

Pravkar smo bili priče še enemu uspešnemu slovenskemu mladinskemu koncertu in to že kar 37. po vrsti; tokrat pri Slovensko - avstralskem društvu Triglav tukaj v Canberri. In kot vsi prejšnji koncerti, je tudi ta pod okriljem versko-kulturnih središč iz Sydneya, Melbourn in Adelaide, pod vodstvom naših zvestih in neutrudljivih patrov frančiškanov. Frančiškanski patri so med nami v Avstraliji že od vsega začetka slovenske diaspore,

kar kmalu po 2. svetovni vojni. Slovenske skupnosti tu doli pod južnim križem si brez njih ne moremo predstavljati. Res je, da smo si Slovenci v Avstraliji, poleg versko - kulturnih središč, ustanovili še polno raznih društev, organizacij, ustanov in klubov ter zgradili številne društvene domove. Da je del versko - kulturnih središč tudi cerkev in s tem pastoralno delo primarna naloga duhovnikov, je dejstvo. So pa vsa ta središča tudi središča naše kulturne dejavnosti. Tu so Slomškove sobotne šole slovenskega jezika, knjižnice, dvorane za koncerte, igralske nastope, razstave, proslave, zabave, itn. Tu so tudi arhivi in uredništvo revije MISLI, ki letos praznuje 60 let izhajanja. Skratka, versko kulturna središča so steber slovenske zavesti, kulture in jezika.

Le z vztrajnostjo naših patrov je mogoče prirediti te vsakoletne mladinske koncerte. Današnji koncert tukaj v Canberri je dokaz temu. Po besedah predsednika g. Franca Čuleka naj bi klub imel

samo 60 članov slovenskega porekla. Zato nič čudnega, da je tudi program nekoliko krajši in število nastopajočih manjše v primerjavi s koncerti v večjih središčih, kot sta Sydney in Melbourne - vendar ne na škodo kvalitete. Verjetno so vzroki temu velike razdalje, čas šolskih počitnic tukaj v Avstraliji, kot poletje v Evropi in seveda v Slovenji, kjer se trenutno mudijo mnogi člani naše skupnosti. Kot vsi vemo, letos naša domovina praznuje 20. obletnico osamosvojitve in rojstva samostojne države RS. Mnogo proslav in kulturnih prireditev je bilo v ta namen, tudi tukaj v naši avstralski slovenski skupnosti. Zato naj bo tudi ta današnji koncert v glavnem mestu Avstralije – Canberri izraz hvaležnosti naši novi domovini za njeno priznanje samostojne države RS, kot prva prekomorska država, in s tem tudi pripomogla k uresničitvi naših stoletnih sanj. Današnji koncert zapuščamo z občutkom veselja in notranjega zadovoljstva. Prisluhniti čudovitim slovenskim pesmim in besedi ni samo prijetno za uho, temveč nas tudi razneži in dobro dè pri srcu - še posebej, kadar pridejo iz ust najmlajših.

Zato, dragi naši patri: p. Valerijan, p. Ciril, p. Darko, hvala vam za ta enkratni letni užitek. Hvala gostiteljem današnjega koncerta, g. Francu Čuleku, predsedniku kluba Triglav in ostalim odbornikom; predvsem pa hvala vsem nastopajočim!

Hvala tudi vsem tistim, ki so na kakršenkoli način pripomogli, da je današnje prireditev sploh bilo mogoče predstaviti. In, ne nazadnje, hvala vsem, ki ste prišli in s svojo prisotnostjo podprli nastopajoče, kakor tudi prireditelje.

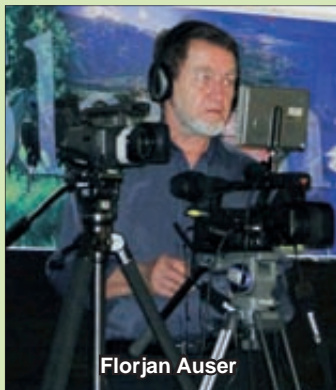
Fredi Brežnik

častni generalni konzul RS

Utrinki s 37. koncerta v Canberri

Franc Čulek

Florjan Auser

Janez Černe

Rebecca Keen, Danica Grželj, voditeljica Carmen Mathilde Fuderanan, Danica Šajn, Irenka Bell in Perina Keen

Alexander Penca

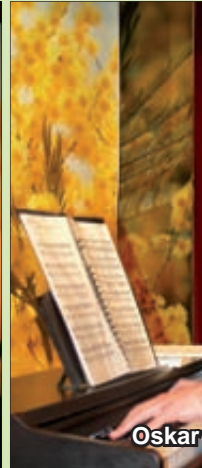
Ashley Horvat

Oskar Urbas

Katelin Koprivec

Oskar

Marija Valenci in Alison Clapson

Jerica Grželj

Mateja Koštrica in Bri

Jože, Jožica in Simon Koštrica

Irena Jernej

Barica Brodnik in A

Daniel Šmon in Rebecca Kennedy

Daniel Šmon, Simon Koštrica, Lojze Kavaš

Urbas

Evie Grmek in Taja Grmek

Jožica Koštrica in Simona Osolnik

anna Sečko

Pater Darko Žnidaršič in Lenti Lenko OAM

Andrew Žičkar

Daniel Šmon, Simon Koštrica, p. Darko Žnidaršič, Slavica in Lojze Kavaš

In Slovenia
10-16th July 2011

A summer school in the Slovenian countryside

This year we celebrate 51 years since Pater Bazilij initiated Slovenian language classes for children at our Slovenian Mission in Melbourne. Over the years, Slomškova šola has provided the opportunity for many children of Slovenian background to connect in some small way with their heritage. It has provided the opportunity for children to hear the language, participate in Slovenian traditions such as singing, dancing and liturgical celebrations, become familiar with Slovenian culture and most importantly build friendships with other children who also have a Slovenian connection.

Over the years, with changing pedagogical practice in schools and a generation of 'Slovenian' students further removed from their heritage, it has become increasingly important to explore alternative ways of helping to make 'Slovenia' and Slovenian language relevant/real to the new generation of students.

With this intention, two years ago, a group of parents from Slomškova šola expressed an interest in taking their children to visit Slovenia and so began the process of planning a 'Slomškova šola excursion' to Slovenia.

This year in June/July, six families and ten students travelled on a family holiday to Europe with the plan of meeting in Slovenia between the 10th -16th July. The intention was to leave their children for one week in a summer school in the Slovenian countryside where the children would be given the opportunity to: explore Slovenian culture and traditions, participate in some language instruction and meet, learn and build friendships with other Slovenian born children of similar age. Our aim was to find a program based around the pedagogical principles most similar to education practice in Victoria so as to enable our students to gain the most from their experience. As the students travelling overseas were aged in range from 4-16 years, it was also important to find a program to meet the different specific needs of the students within this age group. Therefore, all children aged from 4-12 years attended "Guzajeva poletna pustolovščina na deželi" in the Kozjansko region of Slovenia and during this time one student also attended a youth summer

Aleksandra Borštnar Maček,
župan Marko Diaci in Veronika
Smrdel Roberts v Sloveniji.

school (for older students) run by the department of Slovene studies at the University of Ljubljana.

"Guzajeva poletna pustolovščina na deželi" began on Sunday morning at 10.00am with the celebration of the holy mass by Pater Ciril at the church of St Ann in Prevorje. This was the location where our students were to spend the next six days. Following this, we were given a tour of the local area before we sat down to a

traditional Slovenian lunch in a 'Domača kmetija'. The afternoon was spent visiting the home of Anton Martin Slomšek and learning more about the man whom our Slovenian school was named after. In the late evening we arrived at the school where each parent helped their child settle into their new home for the next six days.

The theme of the camp was centred around the Slovenian legend of 'Robin Hood' who it was claimed lived in the region. He took from the rich to give to the poor. Every day was spent walking the vast hills and forests of the village of 'Lopaca' in Prevorje, learning about the Slovenian countryside and at the same time searching for 'Guzaj' who it was believed still roamed the forest, fields and hills of the area.

Twenty students including five 'supervisors' slept in sleeping bags in a large gymnasium in 'Osnovna šola Prevorje'. Every day was full of activities. Each morning the children would be 'awoken' to a traditional Slovenian children's song, before getting dressed and going outside to do some exercise. Every day after breakfast we went for our daily excursion into the countryside. We explored the for-

ests, streams, mountains and fields of the region, we visited a deer farm, made sundials, learned about Slovenian plants and flowers. Two days were also spent on a Slovenian farm enjoying the animals and helping with all the jobs involved in running a farm. Every day after lunch there was some free time before afternoon activities such as meditation sessions, sports activities, puppet making or exploring the night sky. Sometimes there were also formal Slovenian language lessons. Every day there was something new to learn and explore. Students were kept very busy for six days and all activities the students participated in were focused around exploring, investigating and learning about the beauty of the Slovenian countryside. Throughout all of this, students were able to appreciate and experience Slovenian culture through a range of Slovenian activities/games/practices such as; picking and drying flowers to make tea, learning to make dolls and balls as was done in the 'olden days', sleeping in a hay barn, making whistles from wood, dressing up as knights and pretending to live in traditional Slovenian castles, roasting potatoes around a campfire, preparing corn to be milled into flour and helping to prepare wool to be used to knit socks. The week was also filled with lots of singing - Slovenian and English songs - a very Slovenian tradition and something that is a very regular part of the school curriculum for primary school children in Slovenia.

Meal times also provided the opportunity for students to experience the type of Slovenian foods that are eaten for breakfast, lunch and dinner. Our students also prepared an Australian breakfast for their Slovenian friends. The Slovenian children said they enjoyed the meal very much.

Within all of this, friendships were being formed. The summer school was designed as a bilingual program - our children came to the program to learn Slovenian and the Slovenian children came to the program to learn English. There were many opportunities for our children to practice their language and learn Slovenian from their peers.

It is often said that experiential learning is one of the most effective ways of helping students gain a true appreciation of something. For all of our students, it was their first visit to Slovenia and they talk about it as being the 'best part' of their holiday. I know that the experience that they have had, will remain forever in their memories. It is an experience that has helped them to develop a greater appreciation for 'Slovenia' and all things Slovenian.

mag. Veronica Smrdel Roberts

While my sister attended camp with other children from Slomškova šola, I attended the Youth Summer School of Slovene language run by the Department of Slovene studies at the University of Ljubljana. *The course ran for two weeks from the 4th-15th July. This course was for youth aged from 13-17 years who live around the world and who have a Slovenian background. I was awarded a scholarship for the cost of attending classes and to live on campus during this time. Going to school was a great experience, as it was the opportunity to study in a European country. As an Australian who went to 'šola' with other students from all over the world, I found that it was a once in a lifetime opportunity and still today miss every minute of it. The highlights of my time at the school were meeting people who had some link to a Slovenian community, getting to learn more of the language and getting to know the country Slovenia by road trips. I would highly recommend this great experience to anyone who has a Slovenian background or is just interested in languages.*

Mathew Bratina, 16 years

My highlight of the trip to Slovenia was the camp. There were nine Australian kids and eleven Slovenian kids. On the camp we did horse riding, picked flowers to make tea, slept in the hay shed, helped on the farm, made whistles out of wood, had a camp fire, learned about Guzaj, looked through a telescope and saw the moon, saw a puppet show and even made our own puppets. We had great FUN!

Christina Pase, 9 years

At the camp in Slovenia I loved holding and feeding the bunnies, horse riding and sleeping in the hay shed.

Olivia Pase, 6 years

When I arrived at the camp, I felt nervous and excited all at the same time. When I saw all the familiar faces from Slomškova school in Kew I felt much better.

The food at the camp was different to the food we eat in Australia. In Slovenia they eat their big meal at lunchtime and their small meal at dinner time.

At the camp we were lucky enough to see lots of farm animals and we did a lot of walking. We sang songs and met new people.

Everyone has been telling me about Slovenia since I was a little girl and now I have seen it with my own eyes!

Natalie Bratina, 12 years

I enjoyed everything we did on the camp, my favourite things were horse riding and sitting around the campfire eating potatoes...

Evie Johnson, 7 years

I made friends with Enja and Sara....

Sabrina Johnson, 4 years

The highlight of my trip to Slovenia was the camp. We did fun activities like horse riding, looking through a telescope, meeting the outlaw Guzaj, patting the farm animals and milking cows. We even got to make our own traditional Slovenian dolls without using any needles or thread! We learned many new words like 'krava'-cow and 'pes'-dog. My favourite thing about the camp was sleeping in the hay. We all brought our sleeping bags to the barn and we got sleepy by listening to the singing of our supervisors with their guitars. The hay was so soft and comfortable but it is not a good feeling to wake up in the morning with hay in our sleeping bags!!! All of us made so many new friends and

the program made it so easy to get along with each other and communicate. We had such a special experience and I wish we could all go again!

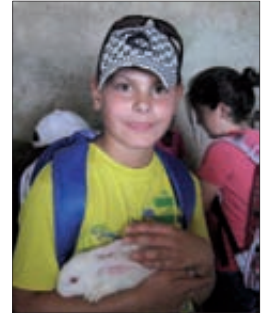
Amelia Miklavec, 12 years

I enjoyed milking the cows, cleaning the stables and riding the horses. I had fun looking at the moon in the telescope at night time. I liked all my teachers and I loved lunchtime. I liked Slovenian camp.

Daniel Bogovic, 6 years

My favourite activities at the Slovenian camp were; learning magic tricks which my teacher Matjaž taught me, cleaning the stables with my brother Daniel and going on long walks in the beautiful forests.

Marcus Bogovic, 10 years

Iskrena hvala VERONICI SMRDEL ROBERTS, ki je imela na skrbi vso pripravo tega tabora, bila v stikih s Slovenijo, izpeljala vse dogovore ter bila tudi ves teden z otroci na taboru, kar je pomenilo zelo veliko otrokom in njihovim družinam. Prepričan sem, da je bilo to doživetje tudi za starše vseh teh otrok. Vse se je lepo izteklo in na praznovanju očetovskega dne v Kew so nam otroci lepo predstavili svoja zanimiva doživetja. Hvala vsem, seveda tudi gospe Aleksandri Maček Borštnar in sodelavcem. **p. Ciril**

BOOK ORDER FORM

NAROČILNICA za knjigo

From Dreams to Reality

Chronicle of Activities of Slovenians in Australia

at the Time of Slovenian Independence -

at the Occasion of 20th Anniversary of Slovenian Independence

The Chronicle presents the documents, statements and colour and black and white photographs of important events. Very rich in content and the messages!

Great opportunity. A4 size, over 800 pages.

Book price: \$220.00, + \$16.00 postage. DVD (computer)

\$25.00 + \$4.00 postage.

I wish to order - Naročam book/books/DVD

From Dreams to Reality.

Please, find my cheque/money order for the amount of \$

My address - Moj naslov:

Cheque/money order to: Draga GELT, PO Box 1053, MOUNTAIN GATE POST OFFICE, VIC 3156. Thank you! Hvala lepa!

Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au
valerian@pacific.net.au

»Željno se oziram v višave, od kod mi pride pomoč? Pomoč mi prihaja od Gospoda, ki je ustvaril nebo in zemljo.«

Ta misel psalmista ali podobna se nam je gotovo večkrat porodila v molitvah, mislih, besedah, ko smo bili čez zimo okrnjeni – nekateri na oddihu, drugi drugod, tretji v raznih okoliščinah, patra pa sva bila daleč narazen zaradi nadomeščanja v Adelaidi. Patru Valerijanu in vsem, ki ste mu pomagali, se najlepše zahvaljujem za vse delo, molitev, za pomoč in potrpljenje v teh dneh, saj se je zaradi nepričakovane bolezni p. Janeza pastoralna pomoč zavlekla še za dva meseca. Ta čas sem se počutil lepo, imel dobro družbo naših ljudi in malih živali, vendar so vseeno velike skrbi, da je doma vse v redu, nekajkrat sem uspel priti in kaj urediti. V Adelaidi sem tako preživel tri mesece in pol, od 30. maja do 12. septembra 2011. Nekatero stvari, bogoslužja in obiske rojakov sva morala prestaviti ali odpovedati in bomo poskrbeli, ko bo mogoče.

Ob prazniku našega zavetnika in občestva sv. Rafaela smo povabljeni, da znova premislimo skupaj in vsak svojo vlogo in pomen našega sodelovanja v občestvu in med seboj in da smo **ljudje s posluhom – s posluhom za sočloveka**. Tukaj ni samo pevski posluš - ki ga marsikdo nima, kot sam pravi,

pa ga moramo prav tako vzgajati, da ne umre. Posluš drug za drugega je pomembnejši in je dragocen, z njim krepimo odnos med nami – in naš odnos je vedno tisti, ki zdravi ali rani, oživilja ali ubija, daje moč, da ujamemo še kak zadnji vlak. Četudi kdo ni kdaj po našem kovu ali kopitu, se spomnimo Jezusovih besed: "Če namreč ljubite samo tiste, ki vas ljubijo, kakšno zasluženje imate? Bodite popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče." In če na eno struno ne moremo ubrati, zabrenkajmo na drugo ali na več skupaj in blagoglasje bo zazvenelo.

Hvaležni za vso dobroto in pomoč, ki si jo nudimo, ne moremo izpustiti z oči tistih, ki nas kdaj vprašat, če bomo dobili kakšno pomoč, pa jim lahko odgovorimo samo tako kakor psalmist zgoraj. Bog daje čas in pomoč ob svojem času in jo bo tudi nam, le da ne smemo samo pričakovati, ampak moramo tudi dajati, vzgajati, biti pripravljeni priskočiti na pomoč tudi sami, vzgajati za sodelovanje, za skupnost, za občestvo, ki je več kot skupnost. Skupnost je lahko tudi samo taka, da smo samo skupaj, pa se med seboj ne srečujemo in ne gradimo, tako kot so frnikole samo skupaj v vrečki ali raztresene, pa med seboj ne komunicirajo. Pomembna je prava informacija, na pravem mestu, prava in zdrava naša komunikacija in da smo mi sami kot ljudje in kristjani na pravem mestu, da ustvarjamo zdravo okolje, zdravo sožitje v življenju občestva, pustimo "doma v kotu" kakšne napeposti in razprtije, ki tako kvarijo naše odnose in našo podobo občestva.

Mladi rod je res vedno manj navzoč ali občasno kaj več, vendar kakšen zadnji vlak še lahko ujamemo.

Ob očetovskem dnevu smo se spomnili in voščili našim očetom pri sv. maši in jim nazdravili pri kosilu v dvorani. Hvala pridnim

rojakom v delovni skupini. Le pogrešali smo naše otroke in animatorko, ki je bila tokrat žal zadržana. Drugič bo kaj več.

Romanja v Marian Valley 10. septembra se je letos od nas udeležil samo p. Darko, ki je vodil pete litanije v procesiji h kapelici Marije Pomagaj. Načrtovali smo potovanje z malim avtobusom, vendar nas je bilo premalo, samo 6, p. Darko pa je še nadomeščal v Adelaide. Sv. mašo v Marian Valley je vodil p. Ciril iz Melbourne, p. Darko pa nedeljsko sv. mašo v nedeljo, 11.9. na Bocce Klubu Lipa na Zlati Obali, kjer smo proslavljali 20-letnico slovenskega kluba. Tam se nas je pri sv. maši zbralo kakih 70. P. Darko je popoldne poletel v Adelaido, kjer ga je že pričakal p. Janez, ki se je tisto nedeljo vrnil z oddiha. **Bolj okrepljeni** bomo zdaj na romanju v **Penrose Park**, kamor se odpravljamo na Fatimski dan, 13.10.

ZAKONSKIH JUBILANTOV imamo letos kar nekaj, tudi če pogledamo našo poročno knjigo, kjer je v preteklih letih zabeleženo veliko porok, danes pa je komaj kakšna na leto (lani so bile 3 in 1 drugod). Pri slovesni nedeljski maši, pri kateri je pel naš mešani zbor, so obnovili zakonske obljube: **ALOJZ in ZOFIJA HRAST, STANKO in MARIJA KOLAR, JOŽE in MARIJA MODRIJANČIČ, DANILO in ZOFIJA ŠAJN – vsi zlatoporočenci ter BOGDAN in ELAINE BAVČAR, ki praznujeta 20-letnico.**

37. SLOVENSKEGA – MLADINSKEGA KONCERTA v Canberri se nas je udeležilo 20 rojakov iz Sydneya, 8 nas je bilo nastopajočih. Iz Wollongonga jih je prišlo nekaj manj, nastopali so trije, iz Kraljičine dežele 2 in seveda domačini iz Canberre, ki smo jim res hvaležni za gostoljubje. Iz Canberre jih je nastopilo 14 in iz Adelaide 1. Naš koncert je letos več kot uspel, res je bil krona naši dediščini in naših jubilejev in smo, lahko rečem, uresničili tisto, kar smo zastavili v geslu: "Žive priče v pesmi in besedi" – "Our Timeless Memories in Song". Nastopajočih je bilo letos manj, bilo pa je veliko sproščenega vzdušja, smeha in vmes nekaj spontanih točk, ki bodo ostale nepozabne. O koncertu lahko berete podrobno reportažo v naših Mislih in si ogledate slike v prilogi in na spletni strani www.glasslovenije.com.au. V Canberro smo potovali z avtomobili. Le vreme v soboto ni bilo kaj prida, saj se je pošteno ohladilo in tudi namočilo, v nedeljo pa smo imeli lepo sončno. Vendar pravijo, da je v Sydneyu istočasno dež "še bolj imel 'ta mlade'".

NAPOVEDNI KOLEDAR MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Od začetka oktobra do začetka aprila naslednjega leta so večerne sv. maše med tednom ob 7.00 zvečer, razen ob četrtnih.

Na 28. nedeljo med letom, 9.10., smo pri sv. mašah brali **pismo našega provinciala p. Staneta Zoreta** za Frančiškovo nedeljo. P. Stane nas bo spet obiskal v adventnih in božičnih dneh in opravil redno vizitacijo. Med nami bo predvidoma v začetku koledarskega leta, ko bo naš p. Valerijan praznoval svoj 86. rojstni dan, vsi skupaj pa v nedeljo Gospodovo razglašenje.

P. Valerijan bo prihodnje leto, če bo Bog dal, obhajal svojo **biserno mašo – 60-letnico mašniškega posvečenja in nove maše**. V duhovnika je bil posvečen 18.5.1952 v Chicagu, novo mašo je daroval naslednjo nedeljo v Lemontu – na »ameriških Brezjah«, 25.5.1952. Čez dve leti, oktobra 2013, pa bo srečal še »avstralskega Abrahama«, saj bo izpolnil 50 let služenja Bogu in nam v Avstraliji. – Biserna maša bo predvidoma v nedeljo, ki je najbližja obletnici, to je nedelja Gospodovega vnebohoda, 20.5.2012. Že sedaj ga spremljajmo v naših molitvah, zlasti za njegovo zdravje, razmišljajmo in pripravimo predloge za naše praznovanje.

Na slovesni praznik VSEH SVETIH, 1.11., bosta praznični sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. **Ob 9.00 dopoldne** se bomo zbrali v naši cerkvi in molili **dva dela rožnega venca za naše pokojne**.

NA DAN VERNIH RAJNIH ali VERNIH DUŠ, 2.11., bosta sv. maši prav tako **ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer, ob 9.00 dopoldne pa bomo molili druga dva dela rožnega venca**. Ker je jutranja sv. maša bila zadnja leta slabo obiskana, bomo letos poskusili takole. Obvestimo se med seboj in povabimo drug drugega k molitvi v naši cerkvi in drugod. Morda se kje dobite skupaj in smo združeni v molitvah in v duhu. Moram vam povedati, da sem dolgo premišljeval, kako bi to uvedli v našem občestvu, ko smo večina navajeni od doma, da smo na praznik molili za pokojne ali šli v cerkev k skupni molitvi rožnih vencev, ali se zbrali po vaseh kje skupaj, kakor je pač kje navada, zvonovi pa so nas povabili k molitvi. Patra sva se večkrat pogovarjala o tem in upamo, da bo seme padlo v dobro zemljo. **NEDELJSKO BOGOSLUŽJE ZA NAŠE POKOJNE** je vsako leto prvo nedeljo v novembru, letos je to 6.11., ko bo ob 10.00 dopoldne sv. maša v **kapeli Kristusovega vstajenja v mavzoleju na katoliškem delu pokopališča v Rookwoodu**. Parkirišče so lani uredili tudi na nasprotni strani čez cesto, tako da ne bo težav. Lepo je, če se usedemo kje skupaj in pripeljemo na kraj miru, da omogočimo še komu, da parkira v bližini, zlasti starejši ali tisti, ki težko hodijo. Pri sv. maši bo pel naš mešani cerkveni zbor. Po sv. maši se odpeljemo na staro in novo slovensko Božjo njivo.

V PINEGROVU bodo molitve za naše rajne **v soboto, 12.11., ob 11.00 dopoldne**. Ker je že sončno in vroče, poskrbimo za osvežitev in zaščito pred soncem.

WOLLONGONG – FIGTREE CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maše so vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.

V novembru bomo obhajali **žegnanjsko in zahvalno nedeljo 13.11. ob 5.00 popoldne, ko nas bo obiskal škof msgr. Peter Ingham. Škof Peter bo vodil slovesno sv. mašo ob 100-letnici naše cerkve vseh svetih in blagoslovil novo sliko sv. Marije od Križa – Mary MacKillop ob 1. obletnici razglasitve za svetnico**. Dobrodošle ste narodne noše, dobrodošli rojaki tudi od drugod!

V decembru bo sv. maša na 3. adventno nedeljo,

11.12., ob 5.00 popoldne in potem na sveti večer, 24.12., ko bo zgodnja božična polnočnica ob 8.00 zvečer.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL
Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu: 16.10., 20.11., 18.12. in na božič, 25.12., vedno ob 6.00 zvečer.

Molitve za rajne bodo v nedeljo, 20.11., ob 5.00 popoldne na pokopališču Woden, in v ponedeljek, 21.11., ob 10.00 dopoldne na pokopališču Gungahlin.

NEWCASTLE – HAMILTON KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

Sv. maša bo v nedeljo, 30.10., božična pa na praznik sv. Štefana, v ponedeljek, 26.12., ob 6.00 zvečer.

KRSTI

EMMA AUDREY GORRINGE, Rodd Point, NSW, hči dr. Christopherja in dr. Lilijane, rojene Mikuletič. Botra sta bila Paul Soodley in Rachele Robinson. – St. Patrick's Church, Mortlake, NSW, 20.5.2011.

SOFIA ELIZABETH KNEDL, Holroyd, NSW, rojena 30.6.2011. Oče Ondrej Knedl, po rodu Slovak, mati Alicja, rojena Paszko, Poljakinja. Botra sta bila Joe Musumeci in Bogumila Lorenc Dekkacz. Merrylands – Sv. Rafael, 17.9.2011. **MAXIM MARC RADOMIR in FILIP FRANK RADOMIR (dvojčka)**, Maroubra, NSW. Oče Marinko Radomir, mati Špela, rojena Slobodnik. Botri: Maximu sta bila botra Thomas Frank Slobodnik in Vesna Lukežič Poč, Filipu pa David August in Sonja Skapetis. – Merrylands – Sv. Rafael, 25.9.2011.

NAŠI POKOJNI

FRANC ROŽANC je umrl v nedeljo, 26.6.2011 zvečer v bolnišnici v Liverpoolu. Rojen je bil 15.2.1934 v Verejah pri Divači kot sin Ivana in Terezije, rojene Gustinčič. Kot mlad fant je delal v kemičnem laboratoriju v Ljubljani. Kmalu je odšel v Italijo, kjer je bil nekaj časa v kampu, nato je prišel v Avstralijo. Zaposlil se je na farmi v Cumnambie, NSW. Poročila sta se z Angelo Stare, ki je doma iz Vodice nad Ljubljano, v cerkvi sv. Frančiška v Paddingtonu, poročil ju je p. Bernard Ambrožič. Franc je delal kot strojnik v podjetju Stanley v Granvillu in pozneje 26 let pri podjetju EXCO v Bankstownu. Franc in Angela sta rada in veliko pomagala v naši cerkvi in misijonu – verskem središču in bila naša dobrotnika, rada sta šla na romanja in razne prireditve. Franc je bolehal 10 let in se je zdravil v bolnišnicah v Fairfieldu in v Liverpoolu. Kljub temu je bil do zadnjega dejaven in povezan z nami. Pred smrtjo je prejel sveto popotnico. Zapušča ženo Angelo, sinova Franka in Marka in 6 vnukov, brata Maria in Karla v Avstraliji ter sestro Albinco in brata Danila, ki živita v Sloveniji. Pogrebno sv. mašo smo obhajali na praznik Srca Jezusovega, 1.7.2011, pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu in ga pospremili na slovensko Božjo njivo v Rookwoodu.

DORINA SLAVEC, rojena ŠOBA (SCHOBA) – je umrla v nedeljo, 7.8.2011 na svojem domu v Concord West. Rodila se je 1.12.1914 v Pazinu v Istri staršema Leopoldu in Jožefini. V družini je bilo 6 otrok, 4 dekleta in 2 fanta. Družina se je kasneje preselila v Ilirsko Bistrico. Dorina je prišla v Avstralijo leta 1952. Po poklicu je bila frizerka. Najprej je živela v Kandosu, NSW in potem v Concordu. Poročena je bila z Ivanom Slavcem, ki je sedaj že pokojni. Otrok nista imela. Dorina zapušča nečakinje Nado Mršnik, Nerino, Anico, nečaka Roberta Mršnika in njihove domače, v Sloveniji pa svojo sestro. Pogrebno sv. mašo je vodil p. Valerijan v župnijski cerkvi sv. Ambroža v Concord West 11.8.2011. Pokopana je na starem slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu, kjer počiva njen mož Ivan.

VIDA KAPELJ, rojena PETERLIN – je umrla 17.8.2011 v bolnišnici v Bankstownu. Rodila se je 5.6.1934 v Kosezah pri Ilirski Bistrici kot najmlajša od petih otrok. V Avstralijo je prišla leta 1962 in se kmalu poročila z Emilom Kapljem, orodjarjem, ki je doma iz Nove Sušice v župniji Košana. Poroki je prisostvoval p. Odilo Hajnšek. Emil in Vida sta si ustvarila družino in dom v Georges Hall. Pred 10 leti se je začel njen križev pot boleznin in trpljenja. Duhovnik ji je v bolnišnici podelil zakramente. Vida zapušča moža Emila, hčerko Nives z možem Stevenom, vnuka Alexandra v Avstraliji in sorodnike v Sloveniji. Bratje in sestra so že pokojni. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali 24.8.2011 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato smo jo pospremili na slovenski del pokopališča v Rookwoodu.

VILI TAŠNER – je umrl 29.8.2011 v Bossley Parku, NSW. Rodil se je 1943 pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju. Poročen je bil z Nežko, rojeno Ornik. Družina je prišla v Avstralijo februarja 1971. Vili je bil po poklicu strugar, obenem je bil dejaven član Kluba Triglav in je nabavljaj, kar je bilo potrebno. Pred 16 meseci je zbolel za rakom na trebušni slinavki. P. Valerijan mu je v bolnišnici podelil zakramente. Vili zapušča ženo Nežko, sina Simona, 5 vnukov, bratranca Petra Kropēja in njegovo družino v Avstraliji, v Sloveniji pa 2 sestri in brata. Hči Petra je že pokojna. Pogrebno sv. mašo smo obhajali 1.9.2011 pri Sv. Rafaelu, nato je bil pokojnik upepeljen v Pinegrovu.

IVAN ŠVIGELJ je umrl v domu počitka Heiden Park Lodge v Carramaru, NSW, v ponedeljek, 19.9.2011 zjutraj. Rodil se je 2.2.1929 v Bezuljaku v župniji Begunje pri Cerknici staršema Antonu in Frančiški, rojeni Rogl, kot četrti od desetih otrok (6 fantov in 4 dekleta). Ivan je bil po

poklicu delavec in je nekaj časa živel v Franciji, leta 1959 pa je prišel v Avstralijo, kjer je prav tako opravljal razna dela. Zadnja 3 leta je živel v domu za starejše v Carramaru, NSW. Zapušča brate Lojzeta, Toneta in Jožeta, ki živijo v Sydneyu. Ena sestra, ki je že pokojna, je živela v Ameriki, eden od bratov pa je bil ubit v Kočevskem Rogu leta 1945.

IRENA DALTON, rojena CELIN, je umrla v bolnišnici v Wollongongu v nedeljo, 25.9.2011. Rojena je bila v Ilirski Bistrici 7.6.1952. Otroci so bili še majhni, ko je domača družina odšla iz Slovenije v Italijo in odtoč v Avstralijo. Irena je obiskovala šole v Warrawongu in v Port Kemblu. Poročila se je s Kennethom Daltonom, ki je po rodu Irec. Po poklicu je bila zobozdravnikova asistentka – Dental Nurse. Irena zapušča moža Kennetha, sina Rolanda, mamo Marijo, brata Jožeta, sestro Klaro Bracar in njeno družino, v Sloveniji pa strica Jožeta. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v sredo, 5.10., v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju, nato je bila pokojnica upepeljena v Wollongongu.

DRAGO RABER – je umrl 28.9.2011 v Nepean District Hospital v Penrithu. Rojen je bil 29.3.1945 v Mariboru kot sin Jožeta in Terezije, rojene Poler. Poročen je bil z Greto, rojeno Pešl, v Avstralijo je prišel leta 1969. Bil je dejaven član Slovenskega društva Sydney, kjer je tudi ustanovil Lovsko družino in bil njen prvi starešina ter nekaj časa predsednik in kasneje podpredsednik Društva ob predsedniku Štefanu Šerneku. Prav Drago je podprl predsednika Štefanu, da so rojaki zgradili nov, sedanj dom Slovenskega društva v Wetherill Parku in sam dejavno pomagal pri gradnji, zacementiral temelje in izdelal betonske plošče, njegova žena Greta in Štefanova žena Ana Šernek pa sta kuhali za delavce, naše rojake, ki so delali prostovoljno. Ko je predsednik Štefan Šernek pred leti ustanovil moški pevski zbor, se je kot pevec pridružil tudi Drago. Drago je bolehal več let. Pater Valerijan ga je obiskal in mu podelil zakramente. Drago zapušča ženo Greto, sinova Draga in Johnyja, vnukinjo Bianco, v Sloveniji pa brata in sestro ter druge sorodnike. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v torek, 4.10. Štefan Šernek mu je spregovoril v slovo, pevci moškega zbora na Slovenskem društvu pa so zapeli ob njegovi krsti Gozdnič je že zelen. Po sv. maši in molitvah je bil pokojnik upepeljen v Pinegrovu.

p. Darko in p. Valerijan

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$70: Štefan Šernek. **\$50:** Ivanka Bajt, Elvira Mahnič. **\$25:** Marija Harej. **\$20:** Ana Kodila, Jože Težak. **\$10:** Stefania Vitez, Zlatko Skrbiš, Ivan Kolačko, Leopold Igljč, Bruno Pavšič, Franc & Angela Prosenik, Maria Lotrič, Veronica Smrdel, Silvo in Danica Štern, Ivan & Darinka Prosenik, Milan Sfiligoj, H. Muster, Anka Pekolj, Milka & Franc Lovrec, Jani & Marica Pal, Marjan & Gabriela Pažek, Justina Miklavec, Angelca Mikulan, Stanislav Grlj. **\$2,60:** Mirko Gregori. **ZA MISIJONE: \$100:** Majda Skubla (namesto cvetja na grob Ivanki Penca). **\$50:** Ivanka Bajt in ročno izdelane verižice in zapestnice za prodajo. Ema Kosmina: čipke za prodajo. **\$40:** Darko in Milka Stanič (namesto cvetja na grob prijateljem: Mariji Nemeš in Francu Rožanc). **\$20:** Anica Lapuh. **\$10:** Patricija Fatur. **ZA LAČNE: \$50:** Igor & Jožica Gerden, Neva Roeder. **\$40:** Anton & Marta Kristan. **\$10:** A. & O. Uljan. **BOG POVRNI VSEM!**

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS

Martha Magajna

IZLET V MESECU AVGUSTU 2011

Izleti z ladjo so vedno priljubljeni, posebno, če je tako lepa in udobna, kot je "Rhythmbot". Odpravili smo se iz kluba Triglav že navsezgodaj in smo se na poti po Sydneyu počasi in temeljito ogledali posebnosti mesta, v katerega okolici živimo že več desetletij, pa si nismo nikoli vzeli časa, da bi si ga ogledali. Po jutranjem okrepčilu v botaničnih vrtovih smo se popeljali mimo parlamenta, katedrale St Mary's, Domaina, Watson Bay in slovitega "Gapa" in še drugih znamenitosti do Darling Harbourja, kjer nas je čakala ladja. Tri ure in pol vožnje po sončnem morju, odlično kosilo in ABBA pesmi skupine "Mamma Mia" so nam dale prijetno popoldne, ki so ga popotniki proglasili za enega najlepših izletov, ki smo jih kdaj imeli.

BALINARSKA SEKCIJA TRIGLAVA

V Klubu Triglav imamo tekmovanja v tem priljubljenem športu za slovenske priseljence dvakrat na teden, v sredo popoldne in v nedeljo popoldne, vsakokrat po tri enourne igre. Ob nedeljah imamo po končanem tekmovanju tudi skupno večerjo, tako, da imamo poleg športa tudi malo družabnosti. Uprava kluba nam daje večerjo po polovični ceni in poskrbi tudi za nagrade, tako, da čutimo da res lepo skrbijo za nas. Pogosto se nam pridružijo tudi "podporni člani", kakor kličemo bivše balinarje, ki iz različnih razlogov ne morejo več balinirati, še vedno pa radi pridejo kot navijači k tekmovanjem ali sedejo z nami za skupno mizo.

Izletniki pred ladjo Rhythmbot.

Izletniki na 'Gapu'.

OBISKAL NAS JE PISATELJ IN PESNIK BERT PRIBAC

V klubu Triglav smo se srečali z obiskovalcem iz domovine, pisateljem in pesnikom Bertom Pribcem, ki je velik del svojega življenja preživel v Avstraliji, pred nekaj leti pa je z družino zapustil Avstralijo in se za stalno preselil v domovino, kjer še vedno pridno dela na raziskavah slovenske zgodovine, posebno v zvezi z rešitvijo sedanjih problemov glede meje med Slovenijo in Hrvaško. O tem problemu je napisal knjigo "Piranski zaliv", s katero dokazuje, da so

Balinarji na baliniščih Triglava.

Peter Kropce, Bert in Ivan Pribac pred Cankarjevim spomenikom v Klubu Triglav.

starodavne meje slovenskega ozemlja veliko širše in zajemajo veliko več ozemlja, kot pa ga obsega sedanja Slovenija. To knjigo je napisal v angleščini in jo je poslal vsem poslancem evropskega parlamenta, da bi s tem seznanil vse, ki bi imeli možnost razsojati o vprašanju, kje naj leži meja med Hrvaško in Slovenijo. Bert in njegov sin Ivan sta si z zanimanjem ogledala razstavo ob 20-letnici samostojne in neodvisne Slovenije v dvorani Verskega središča Merrylands, obiskala pa sta tudi druge slovenske organizacije in srečali smo se, ko jih je predsednik Peter Kroppe kot gosta pripeljal v Klub Triglav.

PRAZNOVALI

SMO ROJSTNI DAN IN DOBRODOŠLICO

Častni generalni konzul Republike Slovenije Alfred Brežnik AM se je vrnil z obiska v Sloveniji, kjer je imel več srečanj na Uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu in tudi z ministrom za Slovence po svetu, dr. Boštjanom Žekšem in drugimi osebnostmi, ki kažejo posebno zanimanje za razvoj arhivskega raziskovanja naše zgodovine slovenskih izseljencev. Zastopniki naše arhivske organizacije HASA NSW smo se zbrali v Klubu Triglav, kjer smo združili prijetno s koristnim in smo poleg uradnega dela našega srečanja – pogovora z Alfredom Brežnikom - proslavili tudi rojstni dan naše blagajničarke Mihelce Šušteršič, kakor se spodobi, s torto in rožami. Istočasno smo izrekli dobrodošlico sestri Brežnikove Jeni, Mari Lenarčič, ki se mudi v Avstraliji na obisku pri družini svoje sestre. Jeni in Mari prihajata iz naše sosednje vasi na ljubljanskem Barju in imamo navado, da se obkladamo z vzdevkom "marostarji", kar nam pomaga, da se počutimo druga z drugo kakor doma.

POKOPALI SMO ŠE ENEGA PRIJATELJA. MIRNO POČIVAJ, VILI TAŠNER!

VILI TAŠNER je bil doma iz Miklavža pri Mariboru. Z ženo Nežiko in hčerko Peterco so prispeli v Avstralijo leta 1971 in Vili, po poklicu strugar, je hitro našel delo in prvi dom so si ustvarili v Lansvale, kjer se

jima je rodil sin Simon. Njuni načrti, da bi v Avstraliji ostala le dve leti, so se kmalu spremenili in po nekaj letih se je družina preselila v novi dom v Bossley Parku. Vili je bil zaposlen v več podjetjih, najdlje v izpostavi slovenskega podjetja Pacific Gorenje, kjer je delal vse do časa, ko je podjetje prenehalo delovati v Avstraliji. Kmalu po ustanovitvi kluba Triglav so Tašnerjevi našli drugo domovino v klubu, kjer se je zbralo veliko njihovih prijateljev. Vili je kmalu postal odbornik mladega kluba in oba z Nežiko sta delala kot prostovoljca pri prireditvah, v kuhinji, baru, pri gradnji kluba in sploh povsod, kjer so bile potrebne pridne roke. Bila sta člana prve folklorne skupine kluba Triglav in nastopala v nešteti prireditvah v klubu in na lokalnih prireditvah ter etničnih festivalih. Oba sta bila navdušena balinarja in Vili je sodeloval tudi v dramski skupini kluba. Oba otroka sta obiskovala slovensko šolo Kluba Triglav in pogosto nastopala pri proslavah in prireditvah. Tragična in pretrana smrt hčerke Peterce pred sedmimi leti je bila strašen udarec za celo družino, od katere si nikoli niso opomogli, posebno, ko so lansko leto odkrili, da je Vili zbolel za rakom. Poskušali so mu pomagati z operacijo, ki pa ni uspela. Vili ni hotel pristati na kemoterapijo in se je proti zahrbtni bolezni boril s pozitivno energijo in vdanostjo in se je namesto napovedanih nekaj mesecev boril več kot leto in pol. Bolečine in težave je prenašal z veliko vdanostjo in nepričakovanim humorjem. Edina želja mu je bila, da bi ostal v svojem domu, v krogu ljubeče družine, kjer sta ga žena Nežika in sin Simon skrbno negovala do zadnjega trenutka. Bil je dober mož, ljubeč in skrben oče in stari oče in dober prijatelj. Vsi ga bomo zelo pogrešali.

Edina želja mu je bila, da bi ostal v svojem domu, v krogu ljubeče družine, kjer sta ga žena Nežika in sin Simon skrbno negovala do zadnjega trenutka. Bil je dober mož, ljubeč in skrben oče in stari oče in dober prijatelj. Vsi ga bomo zelo pogrešali.

Dobrodošla Mari in vse najboljše Mihelca!

KDO SKRBI ZA DOMAČO HIŠO?...

Medtem, ko je večina pomembnih ljudi prisostvovala mladinskemu koncertu v Canberri, je moral nekdo skrbeti za domačo hišo, cerkev sv. Rafaela v Merrylandsu. Za sveto mašo je poskrbel prečastiti Eddie Sedevčič, duhovnik slovenskega rodu, ki vedno priskoči na pomoč, kadar je potreba; za postrežbo v dvorani pa sta poskrbela Emil in Marija Grosman iz Newcastlea, ki sta bila prisotna na obeh krajih - v soboto na koncertu v Canberri, v nedeljo navsezgodaj pa sta že prihitela v Merrylands, kjer je bilo njuno ime na urniku za postrežbo v dvorani Verskega središča v Merrylandsu.

Vsa čast takim prostovoljcem!

Emil Grosman, Teja Bavčar, Marija Grosman in g. Eddie Sedevčič v dvorani Verskega središča Merrylands.

HASA NSW – KORAK V PRIHODNOST?

Maria Grosman

Kot vse registrirane organizacije, smo tudi pri HASA-NSW imeli redni letni občni zbor. Zbrali smo se 3. septembra 2011 v prostorih Kluba Triglav, kjer so bili prisotni predsedniki slovenskih društev iz Sydneya, Newcastlea in Wollongonga ter nekateri drugi posamezniki. Pregledali smo delo in finančno delovanje prejšnjega leta in bili zadovoljni z rezultati, ki jih je HASA dosegla. Dosedanji odbor je bil spet soglasno potrjen za naslednje leto, in sicer: Martha Magajna - predsednica, p. Darko Žnidaršič - podpredsednik, Maria Grosman - tajnica, Mihelca Šušteršič - blagajničarka, Zora Johnson - pomočnica blagajničarke ter Tanja Smrdel in Perina Keen.

Največje delo v preteklem letu je bila vsekakor razstava »Naša pot v svobodno Slovenijo«, katero smo sodelavke HASA pripravile ob praznovanju 20-letnice samostojne Slovenije. V razstavo so bile zajete vse večje zgodovinske prelomnice slovenskega naroda od Karantanije v 6. stoletju do danes, s posebnim poudarkom na dobo prebujanja v osemdesetih letih prejšnjega stoletja do osamosvojitve leta 1991. Razstava je bila zelo uspešna in si jo je ogledalo veliko ljudi. Znani rojak Bert Pribac je celo izrazil, da bi ta razstava morala biti predstavljena po šolah v Sloveniji. V dogovoru z Znanstveno-raziskovalnim centrom Slovenske akademije znanosti in umetnosti (ZRC SAZU) bo celotna razstava preslikana in poslana v Ljubljano, kjer bo predstavljena publiki v avli ZRC SAZU.

Pri HASA se že precej časa govori o digitalizaciji. Digitalizacija je postopek, kjer se arhivsko gradivo

Prostovoljne sodelavke HASA NSW (z leve na desno): Mihelca Šušteršič, Maria Grosman, Zora Johnson in Martha Magajna.

(dokumenti, fotografije in drugo) s pomočjo skeniranja prenese v digitalni obliki v računalnik. V taki obliki postane dostopno drugim arhivom širom sveta. Vsem nam je jasno, da današnji mladi ljudje ne znajo več živeti brez računalnika in, da se računalniška tehnologija vedno hitreje razvija. Mladi danes pritisnejo nekaj gumbov na računalniku, naročijo robo, navedejo številko bančne kartice in gledajo televizijo medtem, ko čakajo, da dobijo naročeno robo dostavljeno na dom.

Arhiv HASA-NSW je med Slovenci in v Sloveniji priznan kot eden izmed najboljših slovenskih imigrantskih arhivov v svetu, so povedali tisti, ki so se pred kratkim mudili v Sloveniji.

17. septembra 2011 smo se zbrali, tokrat na izrednem sestanku, kjer sta bila prisotna tudi g. Alfred Brežnik AM, patron HASA, in g. Florjan Auser, tehnični svetovalec HASA, ki sta imela med dopustom v

Sloveniji več pogovorov z različnimi strokovnjaki in ministri glede digitalizacije. Na sestanku smo se strinjali s predlogom, da HASA sodeluje pri uvedbi pilotskega programa digitalizacije arhivskega gradiva. To pomeni, da bo HASA postala prva med Slovenci izven meja, kjer se bo rabila popolna digitalizacija in bo tako postala model vsem drugim slovenskim arhivom po svetu, kateri bodo sčasoma tudi uvedli iste programe. V ta namen smo izvolili dva pododborna: prvi nadaljuje z rednim delom (zbiranje, sortiranje in arhiviranje arhivskega gradiva

posameznikov in organizacij) in skrbi za posebne projekte; drugi skrbi za digitalizacijo. In še nekaj: po zakonu, naj bo to po avstralskem, slovenskem ali svetovnem, je privatnost osebnih podatkov še vedno zajamčena in se lahko uporabljajo samo z dovoljenjem določenega posameznika (Privacy Act), medtem ko gradivo samo ostane last HASA. Priznati moramo, da bo potrebnih še veliko pogovorov in časa, preden se tako velik program lahko uspešno uvede, vendar upamo, da bo ta začetni korak žel veliko uspehov v prihodnosti.

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney

Štefan Šernek

Vsako drugo nedeljo popoldan smo imeli plese za naše člane in prijatelje. Tako smo imeli ansamble, razporejene po datumih: 10.07.2011 – Thirolian Echoes, 24.07.2011 - The Masters, 07.08.2011 – Alpski odmevi in 21.08.2011 zopet Thirolian Echos. Ob sobotah oddajamo dvorano drugim organizacijam in narodnostim (Bosanci, Peru, Argentinci in East Timor), oddajamo pa jo tudi za praznovanja rojstnih dnevo, porok, krstik in sedmin. Tako, da naše društvo gre naprej. Ubogi odborniki moramo vložiti veliko truda, da gre vse v redu, posebno sedaj, ko imamo štiri odbornike na počitnicah v Sloveniji.

Naš dalmatinski rojak, George Posh, je 24. 08. 2011 praznoval svoj 80. rojstni dan s svojimi otroci in vnuki ter številnimi prijatelji, ki so mu čestitali in zapeli vse najboljše za njegov rojstni dan. Prav tako mu tudi odbor SDS čestita in želi vse najboljše ter še mnogo zdravih let med svojimi najdražjimi.

V kratkem času smo se poslovili od treh članov naše skupnosti. **Odšli so Stane Tomšič, Micka Nemeš**, ki je bila ena od boljših kuharic v naši kuhinji in jo na društvu zelo pogrešamo ter **Vida Kapely**, dolgoletna članica našega društva. Vedno manj nas je Slovencev, mladi ne pridejo blizu in tako v 20 letih ne bo ne duha ne sluha o slovenski skupnosti, da smo kdaj obstajali. Ostali bodo spomini in zgradbe, ki smo jih gradili Slovenci s prostovoljnimi delom.

Očetovski dan smo praznovali v nedeljo, 4. septembra 2011. Ob 2. uri popoldne smo začeli s plesom, imeli kulturni program in končali z zabavo ob 6. uri zvečer. Pri kulturnem programu so sodelovale: Danica Petrič, Perina Keen, Zora Johnson. Predsednik Štefan Šernek je v imenu odbora pozdravil

vso publiko in čestital očetom, starim očetom ter jim zaželel vse najboljše za njihov praznik. Nastopajočim se je zahvalil za trud in sodelovanje. Lepo smo se imeli in bilo nas je 200 ljudi. Tudi mladih ni manjkalo, četudi smo praznovali očetovski dan v slovenski skupnosti na treh lokacijah. Na praznovanje so prišli tudi Dalmatinci. Vsi so se dobro počutili pri nas. Odlična hrana ter vesela in domača glasba sta polepšala dan. Bili so dobri komentariji in mnogi so zatrtili, da so se naplesali in da pridejo spet.

Sin očetu

Dragi oče, želel bi Ti podati roko in zaželel vse najboljše za očetovski dan. Toda usoda naju je razcepila, zapustil si me še v svojih mladih letih. V mojem srcu pa si ostal vekomaj. Tvoje besede in Tvoj glas še vedno slišim, ko si me učil in dal nasvet za boljše življenje, naučil si me poklica, ki ga imam in ga predajam mojim otrokom.

Torej, dragi oče, upam, da slišiš moje besede in zahvalo za vse,

kar si storil za mene in moje življenje.

Naj Ti Bog podari večno življenje.

Štefan Šernek

p. Ciril A. Božič, OFM, OAM
Marija Anžič
Sts. CYRIL & METHIDIUS
SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

ZAHVALA: Pater ROBERT BAHČIČ je bil v Melbournu od 16. julija do 10. avgusta 2011, ko je odpotoval v Rim in nato v Slovenijo še na krajši dopust. Sedaj je seveda spet v Rimu v naši generalni kuriji – osrednjem uradu frančiškanov. Hvaležni smo mu za njegovo veselo služenje naši skupnosti pa tudi za njegovo pomoč v večnem mestu Rimu. Smo kar gotovi, da bo še kdaj med nami - Bog daj, da za daljši čas! Je kar lepo videti in slišati, da je kakšen mlajši slovenski frančiškan pripravljen za delo na slovenskem misijonu v Avstraliji. In upamo, da se bo še kdo opogumil. Znamenja so!

Pater Robert se zahvaljuje za vsa lepa srečanja; še posebej je bil vesel mnogih obiskov bolnikov in ostarelih po domovih, bolnišnicah, v domovih ostarelih in seveda v našem domu matere Romane, katerega utrip je dobro spoznal in bil vesel vseh prizadevanj, da se stanovalci počutijo lepo. S patrom Robertom pa seveda oba izrekava iskreno hvaležnost laiški misijonarki in urednici Misli Mariji Anžič, ki je nosila glavno breme odgovornosti ves ta čas, organizirala in vodila vse delo, pa tudi Misli za julij in avgust 2011 so izšle brez kakršne koli skrbi glavnega urednika p. Cirila. Marija in p. Robert sta naredila res lepo delo. Toliko stvari se je nabralo, da je morala Marija za eno številko zmanjšati velikost črk, da je vse spravila na 48 strani, kolikor lahko imajo Misli, da zadostijo predpisom pošte glede teže. S tiskarji smo se že večkrat pogovarjali, da bi uporabljali lažji papir, pa nam zatrjujejo, da imajo potem težave s tiskanjem. Bomo poskusili znova že tokrat s štirimi stranmi več.

O mojem štiri tedenskem dopustu v Sloveniji, kar pa je to redkokdaj res dopust, je bilo nekaj zapisanega že v prejšnjih Mislih (julij-avgust 2011, strani 33-34). Res, veliko je bilo srečanj ob različnih priložnostih: na Brezjah se je sv. maše udeležilo nad dvesto ljudi, rojakov iz Avstralije, ki smo bili na dopustu v Sloveniji in nekaj naših sorodnikov (fotografija na

naslovnici prejšnjih Misli). Hvala vsem, ki ste prišli; hvala g. Petru Mandelju OAM JP, ki je povabil zbor, da je pel na Brezjah. S patrom provincialom in p. Janezom smo bili vseh zelo veseli. Že pred mašo so prileteli moji letalski prijatelji s helikopterjem na Brezje, da me pozdravijo. Hvala pilotu Franciju Lajovicu - Lajku, Stanetu in Danici Kolman, fotografu in novinarju Mirku Kunšiču ter notarju Stanetu Krainerju. Letalsko prijateljstvo je prav posebno, zato se je vedno prav lepo ustaviti pri Strojevih v Dvorski vasi pri Begunjah, na letališču Lesce in še na kakšnem slovenskem letališču! V gostilni Pri Joževcu v Begunjah, kjer smo imeli kosilo, nas je pozdravila tudi žena Slavka Avsenika. Prijetno smo skupaj z učenci in starši ter ravnateljico Slomškove šole Veronico Smrdel oblikovali sveto mašo v župnijski cerkvi sv. Ane na Prevorju ob začetku njihovega tečaja. V juliju sem imel poroko, krst, bil na dveh pogrebih, blagoslovil versko znamenje na Trški gori nad Novim mestom, poromal na Sveto Goro nad Gorico, obiskal sobrate v Kopru, Mariboru, Novem mestu in Ljubljani, imel žegnanje v čast sv. Jakobu na podružnici v Hrušici skupaj z domačim župnikom g. Edijem Eberlom, sv. mašo na Voglu za 33. srečanje prijateljev in poslušalcev Radia Ognjišče, kamor me je povabil glavni urednik radia msgr. Franci Trstenjak, obiskal p. Janeza v bolnišnici v Zurichu, pa tudi sam sem moral obiskati zdravnika in tako imam sedaj tudi v Novem mestu svojega osebnega zdravnika, dr. Matjaža Roženbergerja; potrebno se je bilo zavzeti za mamo, da je v bolnišnici v Novem mestu dobila posteljo in spremljati njeno zdravljenje; skupaj z bratoma Jožetom in Tonetom ter sestro Marijo smo poskrbeli za ata; na domači podružnici sem daroval sv. mašo za vse pokojne sorodnike in vaščane,... No, le enkrat smo se še pravi čas, predno je morala v bolnišnico, zapeljali z mamo in očetom do zidanice v Hrušici, kar je bila moja želja in molitev ob zadnji atovi bolezni in njegovem skorajšnjem odhodu. Če ne bi nam to takrat uspe-

lo, bi nam nove bolezni tudi to preprečile. Dobre tri ure pa sem lahko tudi pilotiral helikopter, kar mi je ponovno omogočil moj dober prijatelj Franci Stroj in spet preletel kar nekaj Slovenije in imel nadvse prijetna, praznična srečanja. Florjan Auser je prisedel v helikopter in naredil kar precej dobrih fotografij in DVD posnetkov. Spotoma pa sem lahko še iz zraka pomahal našim učencem in staršem, ki so bili tisti dan v šoli na Prevorju na Kozjanskem. Hvala Bogu za vse to! In vsem dobrim ljudem, ki jih vedno znova srečujem v svojem življenju.

40. OBLETNICA POROKE: Med nedeljsko sv. mašo, dan pred največjim Marijinim praznikom, 14. avgusta 2011, sta obnovila po 40. letih zakona in družine svoje zakonske obljube **ANICA in RENATO SMRDEL**. Presenečenje sta jima pripravili hčerki Veronica z možem Davidom in Barbara z možem Scottom. Anici in Renatu se zahvaljujemo za njuno požrtvovalno delo za skupnost. Da je v Kew na oknih, pred lurško votlino in ob vhodih k Baragovemu domu tako vse v rožah, je njuna zasluga. Naj ju še naprej spremlja Božji blagoslov in Marijino varstvo, kakor je zapisano na papeževem blagoslovu.

PRVI OBISK VELEPOSLANIKA RS: V soboto, 20. avgusta 2011, smo se prvič srečali z novim veleposlanikom Republike Slovenije v Avstraliji, **njegovo ekscelenco dr. Milanom Balažicem, njegovo partnerko Nino Krajnik; gospa Metka Čuk pa je imela v Baragovi knjižnici konzularne ure**. Veleposlanika sta na letališču pričakala g. Peter Mandelj OAM JP – član Sveta Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter g. Stanko Penca – predsednik Sveta slovenskih organizacij Viktorije (SSOV) in član Victorian Multicultural Commission. Na Slovenskem društvu Melbourne je bil popoldne sestanek s predsedniki slovenskih društev ter nato na povabilo SSOV skupna večerja v restavraciji Charcoal Grill and Steakhouse Restaurant na 120 Lygon Street, Carlton. Restavracijo vodi mlad slovenski par Aleš in Simona in tudi nekaj mladih Slovencev tam dela.

Tako je bilo srečanje zanimivo tudi s tega vidika. V nedeljo, 21. avgusta, smo pozdravili veleposlanika in gospo Nino pri sveti maši, kjer nas je tudi nagovoril ter nato še med družinskim kosilom, ki ga je pripravila skupina prostovoljk in prostovoljcev s Slovenskega društva Jadran. Veleposlanik dr.

Balažic je obiskal učence Slomškove šole, tečaj slovenskega jezika za odrasle, stanovalce Doma matere Romane, kamor sva veleposlanika in gospo Nino spremljala g. Stanko Prosenak – predsednik zaupnikov DMR in p. Ciril in udeležence letnega občnega zbora radia 3 ZZZ, ki ga je vodila Meta Lenarčič v dvorani Baragovega doma. Veleposlanik si je ogledal tudi **RAZSTAVO dokumentacije, časopisnih izrezkov in fotografij o Bitki za Slovenijo**, ki je bila odprta na dan praznovanja 20. obletnice samostojne Slovenije, 26. junija letos, in je bila na ogled do te nedelje.

20. OBLETNICA: V nedeljo, 21. avgusta 2011, je minilo 20 let, odkar smo z rojaki iz Adelaide skupaj s koprskim škofom Metodom Pirihom in patrom Cirilom (takrat je deloval v Sydneyu) **ponesli podobo Marije Pomagaj v Coober Pedy in jo podarili tamkajšnji župniji sv. Petra in Pavla**. Podobo je umetniško naslikal že pokojni mojster arhitekt Robert Cveto Mejač iz Queenslanda (umrl 12. februarja 1992 v Brisbanu). Še danes naša Marija Pomagaj kraljuje v tej podzemni cerkvi v svetovni metropoli opalov – Coober Pedy. In zanimivo – tam je zopet za župnika Fr. Paul Bourke, ki je tam župnikoval tudi pred dvajsetimi leti!

OČETOVSKI DAN – najprej v cerkvi pri sveti maši ter nato v dvorani praznujemo kot občestvo v Kew en teden prej – na zadnjo nedeljo v avgustu. Seveda smo izrekli čestitke očetom, starim očetom, dedkom in pradedkom ter hvala gospodinjam za krožnik dobrot za skupno mizo, društvu sv. Eme za postrežbo, učencem in učiteljicam Slomškove šole pa za pripravo zares lepega in bogatega programa ki so ga pripravili skupaj z mamicami, ravnateljico šole Veronico Smrdel Roberts in učiteljico Julie Kure Bogovič ter še nekaterimi sodelavci. Prikazali in povedali so nam tudi, kako je bilo na taboru v Sloveniji. Da so bili zanimivi, priča tišina, ki je bila v polni dvorani. Z žrebom smo nagradili tudi tri izbrane očete.

Med sveto mašo sta obhajala zlato poroko člana naše skupnosti, sicer oba Avstralca, pa od kar sta se pred leti preselila v bližino naše cerkve, sta zvesta člana našega občestva pri sv. Cirilu in Metodu: **dr. BRIAN in ROBERTA JACKA**. Čestitke za zlati jubilej Brianu in Roberti ter njuni družini, ki je vsa sodelovala pri maši.

Popoldne to zadnjo nedeljo v avgustu je bila MAŠA NARODOV v katedrali sv. Patrika v Melbournu. Ob 2.15 popoldne smo molili rožni venec v stolnici, sledila je slovesna sveta maša, ki jo je daroval nadškof Melbournu, dr. Denis Hart ob somaševanju izseljenskih duhovnikov. Hvala tudi vsem, ki ste sodelovali v katedrali sv. Patrika v Melbournu. Bila je zares lepa slovesnost, ki so jo pomladili mnogi novi priseljenci iz azijskih držav in Indije. Petje zborov iz Indonezije, Samoe in Južnega Sudana je napolnilo mogočno katedralo. Pri sv. maši smo sodelovali tudi Slovenci; pri petju pred mašo pa pevka našega cerkvenega pevskega zbora Helen Trinnick. Po sv. maši sva se z g. nadškofom dogovorila, da uresničiva že nekaj let načrtovani obisk Slovenije prihodnje leto v začetku julija.

30 LET SLOVENSKEGA DRUŠTVA ST. ALBANS:

V soboto, 3. septembra 2011, smo s sveto mašo pričeli **obhajanje jubileja 30. obletnice Slovenskega društva St. Albans**. Sledil je kulturni program, večerja in plesna zabava. Čestitke predsedniku Mariju Jožetu Jakinu, podpredsedniku Slavku Blatniku, upravnemu odboru ter vsem članom društva! Hvala tudi za dar in stalno vabilo.

ROMANJE V MARIAN VALLEY V QUEENSLAND:

V sredo, 7. septembra 2011, je iz Melbournu odpotovalo v Queensland 38 romarjev ter deset iz Adelaide, ki so se nam tam pridružili. V četrtek, 8. septembra, na praznik Marijinega rojstva – mali

šmaren, smo imeli celodnevni izlet v Brisbane. Ob 11. uri dopoldne je bila v kapeli svetega Štefana poleg katedrale v Brisbanu na Elizabeth Street praznična sveta maša, h kateri so prišli tudi rojaki Brisbana in okolice. In hvala jim za lep sprejem! O tem romanju je več napisanega v poročilih iz Queenslanda. Hvala Mariji za odlično organizacijo; o tem smo se vsi strinjali in se že vpisali za romanje prihodnje leto. Umetnik Lojze Jerič je obljubil novi mozaik Marije Pomagaj za kapelico na zemljišču Planinke; v Queenslandu pa bo prihodnje leto tudi 38. slovenski mladinski koncert 6. oktobra 2012. Tako bomo povezali več stvari v slovenski festival v Queenslandu: romanje, praznik na Planinki, praznik na Lipi, koncert. Hvala rojakom v Brisbanu, na Planinki, na Lipi ter v Marian Valley. Hvala Jožetu in Marti Gjerek, družini, prijateljem in dobrotnikom za skrb za najlepšo kapelico in njeno okolico.

NAŠA KAPELICA V TA PINU tudi ne sameva. Redno požrtvovalno in z ljubeznijo skrbijo zanjo Franc in Terezija Fekonja, Angelca in Jože Veedetz, domačin Jože Krajnc, Angelca Damiš in Tone Knap pa še kdo. Radi se ob njej ustavljajo tudi romarji in turisti na poti v Ballarat. **Naše adventno romanje bomo imeli v Bacchus Marsh v soboto, 10. decembra 2011, ko bo med nami provincial p. Stane Zore. Romanje bomo od tam še podaljšali h kapelici Marije Pomagaj na vrtu Slovenskega društva Ivan Cankar v GEELONGU.**

DRUŽINSKO KOSILO je tretjo nedeljo v septembru pripravila skupina ob vodstvu Angelce Povh, v oktobru ga ima na skrbi skupina iz Campbellfielda pod vodstvom Majde Brožič v novembru in decembru pa članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič, ki se je sredi septembra z možem Tonetom vrnila z dopusta v Sloveniji.

LETOŠNJI SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT

je v teh Mislih lepo predstavljen z mnogimi fotografijami in besedili. Iz Melbournu smo odpotovali že v četrtek, 29. avgusta. Med nastopajočimi je bil le Lenti Lenko OAM, med poslušalci pa 27 Melbournčanov, sicer pa je bila dvorana polno zasedena.

ROŽNI VENEC: V oktobru je molitev rožnega venca dvajset minut pred mašo ob sobotah in nedeljah ter ob petkih pri molitveni uri po maši. Poživimo to lepo molitev tudi po naših družinah: »Kraljica venca rožnega, naj celi svet ti hvalo da! Je človek star že ali mlad, naj rožni venec moli rad!

Hvala predsedniku društva Planinka, Vladimirju Langeršku in rojakom, ki so sprejeli in pogostili popotnike v njihovi lepi dvorani, 08.09.2011.

OBNOVA CERKVE IN BARAGOVEGA DOMA:

V ponedeljek, 10. oktobra, so pleskarji pričeli pleskati zunanjščino cerkve in Baragovega doma. Ekipo vodi Franjo Kravos, z njim pa pridno sodelujejo Tone Urbas, Štefan Cek, Lojze in Stane Grlj ter Stane Ogulin. Če se jim bo še kdo pridružil, bomo seveda veseli in prej končali z obnovo zunanjščine cerkve in Baragovega doma.

**HVALA in BOG POVRNI
DOBROTNIKOM IN VSEM
NAŠIM ZVESTIM SODELAVCEM!**

PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILEJEV smo imeli v nedeljo 16. oktobra, med sveto mašo ob 10. uri dopoldne. Več o tem bomo poročali prihodnjič.

MOLITVE ZA POKOJNE bodo na pokopališču SPRINGVALE v nedeljo, 23. oktobra, ob 4. uri popoldne. Tisto nedeljo bo ob 2. uri popoldne sv. maša v dvorani kluba Planica v Springvale.

Molitve na pokopališču v KEW bodo na praznik vseh svetih, v torek, 1. novembra, ob 11.30 dopoldne – po deseti maši.

Sveta maša na pokopališču Keilor bo v soboto, 5. novembra, ob 11. uri dopoldne. Molitve za pokojne bodo na pokopališču KEILOR prvo nedeljo v novembru, 6. novembra, ob 12. uri (opol-dne) ter ob 5. uri popoldne na Slovenskem društvu Melbourne Eltham.

V GEELONGU bodo molitve pred kapelico Marije Pomagaj na vrtu Slovenskega društva Ivan Cankar drugo nedeljo v novembru, 13. novembra, po sveti maši in pred kosilom.

SLOVENSKI KLUB JADRAN iz Diggers Rest je v soboto in v nedeljo, 15. in 16. oktobra, **praznoval 40. obletnico**. V soboto se je pričel kulturni program ob 4. uri popoldne. Ob začetku je bila molitev in blagoslov mozaika, ki ga je ustvaril Lojze Jerič. Sledila je zabava s plesom ob zvokih ansambla Rockin' Harmonik. Več o tem bomo poročali prihodnjič. Čestitamo predsedniku Stojanu Brnetu, podpredsednici Romani Žetko, upravnem odboru ter vsem članom Jadrana s hvaležnostjo za vso dobroto.

IGRALSKA SKUPINA verskega in kulturnega središča KEW prireja veseloigro s petjem KJE JE MEJA. Prva uprizoritev – premiera - bo v naši

dvorani v **KEW** v soboto, 29. oktobra 2011, ob 4. uri popoldne ter ponovitev v nedeljo, 30. oktobra, po deseti sv. maši (ob 11.30). Članice društva sv. Eme bodo poskrbele za prigrizek, kavo in pijačo. Igro bodo igralci uprizorili tudi v **GEELONGU** v nedeljo, 13. novembra 2011, po maši, molitvah in kosilu **na slovenskem društvu Ivan Cankar** (približno ob 2. uri popoldne). V **Sydneyu – v MERRYLANDSU** bodo nastopili v soboto, 19. novembra po večerni sv. maši (ob 7. uri zvečer) ter v nedeljo, 20. novembra po maši (ob 11. uri). Igro bodo uprizorili še v nedeljo, 11. decembra, **na slovenskem društvu JADRAN v Diggers Rest** po kosilu (približno ob 2. uri popoldne). Vstopnina je deset

dolarjev. Avtorja originala sta Josip Ogrinc in Marjan Belina, igro sta priredili Draga Gelt OAM in Ljubica Postružin. Igralci bodo veseli Vašega obiska, pa še koga povabite.

POROKA: KAREN KOHEK in WAYNE WILLIAM SPITERI sta se poročila v cerkvi St. Monica's v Moone Ponds 24.09.2011. Čestitke mlademu paru!

ODŠLI SO OD NAS

HENRIK PROSENIK je zaprl oči za ta svet 23.07.2011 v bolnišnici Novem mestu. Rojen je bil 01.09.1924 v Gornjem Leskovcu pri Krškem. V Avstralijo je prispel leta 1968 z ženo in otrokoma. Trije njegovi bratje so bili že tu. Delal je v gradbeništvu. Poznali so ga pod imenom Hajnči. Po smrti žene leta 2000 se je preselil v Slovenijo, kjer si je blizu Senovega kupil hišo. Hčerka Angela ga je še dobila živega malo pred smrtjo in izpolnila njegovo željo, da bo počival v grobu skupaj z ženo. Njegov pepel so pripeljali v Avstralijo in pogrebno mašo zanj smo darovali 11.08.2011 v Kew. Pepel so položili v grob pokojne žene Albine na pokopališču Keilor. Zapušča sina Ivana Prosenika z ženo Darinko in hčerko Angelo Plesničar z možem Frenkom z družinama, brate Dragota, Milana in Franca ter sestri Marico in Pepco v Avstriji z družinami.

ANICA REZELJ roj. ROME je mirno zaspala na domačem domu v Geelongu 25.07.2011. Rojena je bila 12.08.1930 v vasi Volavljje pri Ljubljani. Rožni venec in pogrebna maša sta bila 01.08.2011 v cerkvi Holy Family v Bell Parku, v Geelongu. Pokojna Anica zapušča hčerko Sonjo in sina Lojzeta z družino.

MARIJA FABIJAN roj. GRABNAR je umrla 29. julija 2011 v Werribee Mercy Hospital. Rojena je bila 3. februarja 1924 v Čužnji vasi pri Mokronogu, na Dolenjskem. Pokojna Marija zapušča hčerko Darjo z možem Johnom Pfisterjem in družino.

FRANC MATJAŠIČ je umrl 31.07.2011 v bolnišnici v

Geelongu. Rojen je bil 07.11.1919 v vasi Župalevec pri Bizeljskem v družini desetih otrok kot prvi sin. Vsi so že pokojni. Redno je rad prihajal k našim slovenskim mašam v Geelongu. Rožni venec in pogrebna maša sta bila 05.08.2011 v cerkvi Holy Family v Bell Parku. Pokopan je na The Western Cemetery v Geelongu. Zapušča hčerko Reziko Seljak z družino.

FRANČIŠKA (FRANCKA) PAVŠIČ roj. BRANŠTATER je po dolgi bolezni odšla v večnost 02.08.2011. Umrta je na svojem domu v Claytonu. Rojena je bila 09.07.1944 v župniji Čatež-Zaplaz pri Trebnjem. V Avstralijo je prispela leta 1970. Rada sta se z možem Brunom udeleževala naših romanj in prihajala v Kew. V začetku julija, pred odhodom v Slovenijo, sem jo obiskal, prejele je sv. zakramente in dejala, da ne ve, če me bo počakala, da pridem nazaj; bi pa rada videla, da jo pokopljem. Pogrebna maša je bila 13.08.2011 v Kew, nato pa pogreb na pokopališču Springvale. Zapušča moža Bruna in sina Toma z ženo Veronico in sinovoma Danielom in Andrianom, v Sloveniji še sestre Micko, Lojzko, Milko, Jožico in brata Jožeta.

ALOJZ TOMŠIČ je umrl 06.08.2011 v bolnišnici v Melbourne, star 72 let. Rojen je bil v Zagorju pri Pivki. Rad je hodil k sv. maši v Kew. Ima sina in hčerko; živel pa je sam. Pogreb je bil 11.08.2011 v kapeli krematorija v Fawknerju.

FRANC GRL je mirno dokončal svoje zemeljsko romanje 20.08.2011 na svojem domu v Elthamu. Rojen je bil 25.05.1925 v vasi Palčje pri Pivki. V Avstralijo je prispel leta 1956 z letalom. V Zahodni Avstraliji je delal v gozdu, v Viktoriji pa najprej z betonom, nato pa skoraj 20 let za letalsko družbo Ansett. Poročil se je 24.02.1962 z Marijo Zorman iz Trnja. Poročil ju je p.

Bazilij v katedrali sv. Patrika. Pred več kot dvajsetimi leti je zbolel za rakom na pljučih. Imel je tri operacije in bil velikokrat v bolnišnici. Vedno je bil vesel obiska patra in Marije. Dokler je mogel, je redno prihajal v Kew. Prejemal je pogosto sv. obhajilo in maziljenje. Dan prej je pri polni zavesti vesel in hvaležen prejel sveto obhajilo in maziljenje in si zaželel, da sva skupaj popila whisky. Zahvala ženi

Mariji in družini za veliko skrb in ljubezen, sinu Tonyju z ženo Jenny in hčerko Emmo, hčerki Stephanie – Štefi z možem Marjanom in njunimi otroci Nicole, Matthew, Alycia in Daniel; sožalje sestram Joži v Melbourne, Mihelci v Brisbanu in Milki v Tnju pri Pivki.

IVANKA PENCA roj. ŠUMRADA je umrla 04.09.2011 v Uniting Care Aged Nursing Home v Box Hillu, VIC. Rojena je bila 21.08.1923 v vasi Kozarišče, blizu Cerknice na Notranjskem. Po 2. svetovni vojni je pobegnila preko Avstrije in se v kampu v Italiji 20.07.1947 poročila z Alojzem Penca. Z ladjo sta se namenila v Argentino, si v Buenos Airesu kupila hišo, saj je bil Lojze dober gradbenik in je kmalu imel svoje podjetje. Leta 1948 se jima je rodil sin Stanko (Stanley) in leta 1952 hčerka Kristina. Leta 1956 je izbruhnila v Argentini državljanska vojna in vse so tam prodali ter se z ladjo odpravili na potovanje okoli sveta. V Melbourne so prispeli 05.12.1956, tri tedne po končanih olimpijskih igrah. Tudi tukaj so se hitro znašli in že po šestih mesecih kupili hišo v Hawthornu. V teh prvih letih so veliko pomagali p. Baziliju, kajti takrat so množično prihajali mladi iz Slovenije. Pencevi so nudili prvi dom mnogim mladim slovenskim družinam. Alojz je umrl 06.04.1997. Nekaj let pozneje je Ivanka srečala vdovca Lojzeta Hrasta, s katerim sta postala velika prijateljca, hodila na izlete, potovanja in ples. Lojze Hrast je umrl 05.11.2010 in takrat je Ivanka v domu prejela zakramente, prav tako jo je obiskal p. Robert v letošnjem juliju. Ivanka je bila večkrat navzoča pri porokah in krstih svoje tretje in četrte generacije. V torek, 13. septembra 2011, smo darovali pogrebno sveto mašo v Kew. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje sinu Stanku Penca in hčerki Kristini Jelenič z družinama, bratu Francu Šumrada v Adelaidi ter bratu Zdravku v Nemčiji.

VID LIPOVEC je umrl 10.09.2011 v Sunshine Hospital v St. Albansu. Rojen je bil 02.06.1925 v Prezidu. Nekaj dni pred smrtjo je pri polni zavesti in zbranosti v krogu svojih najdražjih prejel svete zakramente. Rožni venec in pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew 14.09.2011. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Mariji, hčerkama Nadi Meh in Darinki Prosenik z družinama ter sestri Nadi Troha.

Naši pokojni naj počivajo v Božjem miru. Iskreno sožalje vsem domačim.

p. Ciril

TOBIN BROTHERS
FUNERALS
Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster Telephone (03) 9840 1155
Branch Manager – Leigh Fisher
For 24 hour service and enquiries please telephone our
Funeral Advice Line (03) 9373 7000

WWW.TOBINBROTHERS.COM.AU

Dom matere Romane stopa v dvajseto leto

DOM MATERE ROMANE je po vseh mogočih in nemogočih, častnih in nečastnih zapletih 21. septembra 2011 po ponovnem dvodnevem pregledu celotnega poslovanja dobil pohvalo za izpolnjevanje vseh 44 standardov, ki so potrebni za akreditacijo državnega urada Aged Care Standards and Accreditation Agency Ltd, kar pomeni priznanje, da v polnosti izpolnjuje vse standarde, ki jih predpisuje in zahteva država – Australian Government, Department of Health and Ageing. Ponovni in zadnji pregled za obnovitev akreditacije je Dom imel 11. in 12. oktobra 2011. Po zaslugi nekaterih, ki sicer zase menijo, da jim je Dom pri srcu, je bil pred tedni oklevetan na naslovni strani lokalnega časopisa, toda že teden pozneje je moralo uredništvo natisniti, da Dom izpolnjuje vse stroge standarde, toda to seveda ni bilo zapisano na prvi strani z velikimi črkami, ampak v komaj opaznih nekaj vrsticah na 7. strani: »Given all clear: A KEW aged care home has passed its latest industry standards audit with flying colours«. Da pa smo zopet tukaj, je dolga in draga zgodba. Toda z optimizmom lahko gledamo naprej in to je pomembno glede poslanstva Doma matere Romane. Pa tudi to, ko že govorimo o gledanju, da lahko vsakemu pogledamo v oči.

Vsi vemo, da je bil Dom matere Romane velika, lahko rečemo kar pobožna želja pokojnega patra Bazilija, ki je vse svoje moči in tudi mnoga sredstva cerkve in misijona namenil za uresničenje teh sanj. Seveda brez podpore sodelovanja in darov mnogih rojakov, rojakinj in Avstralcev ter vodstva avstralske frančiškanske province – The Association of the Franciscan Order of the Friars Minor - to ne bi bilo mogoče. Res pa je, da je imel že tudi takrat nasprotnike in klevetalce – že celo v sami idejni zasnovi. Pomenljivo je, kar je p. Bazilij zapisal in še sam natisnil v Oznanilih dan pred smrtjo. Oznanila so bila za nedeljo, 27. julija 1997, pater pa je umrl že v soboto zvečer, 26. julija 1997. Kdor hrani tista Oznanila, lahko pogleda, prebere in se zamisli. Aktualnost njegovega zadnjega zapisanega in natisnjene stavka na tem svetu je popolna in resnična tudi v letu 2011: »Žal ima prav sv. apostol Jakob, ki je v svojem pismu zapisal, da je jezik »neugnano zlo, poln smrtnega strupa« (Jak 2,8).«

Pater Bazilij je imel ob sebi tudi sodelavce, na kar se preveč rado pozablja. Na to nas je večkrat spomnil pater Filip. Poleg zvestih rojakov, ki so mu stali ob strani, je imel v hiši in v cerkvi svoje najbližje

sodelavce in sodelavke, sobrate frančiškane in sestre frančiškanke. »Kako je mogel pater Bazilij sam narediti toliko stvari?« mi je zastavil vprašanje Simon Š. Pater Bazilij ni bil sam! Večji del njegovoga življenja v Melbournu je imel ob sebi sobrata. Njegovi sodelavci so bili - kar naštejmo: p. Odilo 1961-1965, p. Stanko 1969-1980, p. Bernard 1983-1985, p. Tone 1986-1989 in 1992-1996, p. Niko 1990-1992; dve sestri v Baragovem domu in vsaj štiri sestre v Slomškovem domu – od prihoda leta 1966 do 1992: m. Romana, s. Silvestra, s. Ema, s. Hilarija, s. Pavla, s. Monika, s. Ksaverija, s. Maksimilijana, s. Marija, s. Marjeta, s. Majda, s. Zalika, s. Petra. Ko je leta 1997 res ostal sam, je omahnil. Ni šlo več, ni zmoget več! Je pa gotovo, da je vsak od teh naštetih patrov in sester prispeval kar nekaj v jerbas priznanj in uspehov patra Bazilija.

Pater Bazilij je glede postavitve doma za ostarele v Kew razmišljal in si predstavljal kar malo preveč enostavno; to je priznal sam: Zgradili bomo dom, sestre bodo tam kuhale, dom bo poln Slovencev, njihovi sorodniki, znanci, vaščani in prijatelji bodo tam kaj postorili. Vse bo 'lepo, fletno po domače', kakor je imel navado reči. Pa tako ni steklo že niti ob začetku. Po vsej Avstraliji so iskali Slovence za dom, pa so jih menda dobili devet. Potem je bila dilema: Ali sprejeti v dom tudi ljudi drugih narodnosti? Kmalu je že patru Baziliju postalo jasno, da tako ne bo šlo, da bo dom potreboval strokovno vodstvo; vodstvo slovenske frančiškanske province pa je od njega zahtevalo, da skrb za dom preloži na zaupnike. In to se je tudi zgodilo že leta 1987. Avstralska frančiškanska provinca, ki pred državo zastopa Slovensko frančiškansko provinco, je na predlog p. Bazilija dala zaupništvo Simonu Špacapanu, Stanku Prosenaku, Marku Zitterschlagerju, Antonu Brnetu in Francki Anžin. Simon je bil izvoljen za predsednika odbora zaupnikov (chairman), Marko pa za tajnika. Marko je že tudi ves čas akcije za Dom opravljal delo finančnega nadzornika in pooblaščenega računovodja, kar dela še danes za slovenski misijon v Kew. Leta 2003 so se kot zaupniki upokojili Simon Špacapan, Anton Brne in Francka Anžin (Francka ni bila dejavna v odboru že več let, ker se je odselila leta 1990 v Slovenijo in potem tudi po ponovnem prihodu nazaj v Avstralijo ni več sodelovala v odboru zaupnikov). Pred upokojitvijo so zaupniki po javnem razpisu izbrali tri nove zaupnike: Ano Marijo Cek, Simona Grilja in Davida Hvalica. Predsednik

(chairman) je postal Stanko Prosenak, tajnica Ana Marija Cek, zapisnikar sej Simon Grilj. Na predlog voditelja Slovenskega misijona v Kew, p. Cirila A. Božiča OFM, je vodstvo Slovenske frančiškanske province kot znamenje hvaležnosti za opravljeno delo podelilo naslov častnega zaupnika Simonu Špacapanu in Antonu Brnetu. To je seveda častni naslov, priznanje vodstva province za minulo delo, ki pa seveda odlikovancu ne daje nobene odgovornosti ali dolžnosti ali pravic pri nadaljnjem vodenju Doma matere Romane. Saj vemo: upokojeni odlikovani generali ne gredo v vojno!

Dom bo drugo leto (2012) dopolnil 20 let svojega poslanstva. In v teh dvajsetih letih je bilo veliko dilem, zahtev, pričakovanj, ugibanj, obtoževanj pa tudi pohval. Pohvala naj velja tudi sedaj vsem, ki so se še posebej zadnje mesece neizmerno trudili, da Dom matere Romane izpolnjuje vse stroge predpise, ki jih zahtevajo državni organi in je v Domu veselje doma. Skupina nekdanjih delavk, ki je anonimno prijavila Dom in mu poslala strogo kontrolo, ki je trajala več mesecev, gotovo ni slutila, da bodo ocenjevali tudi njihovo delo in ne samo poslovanje od 1. marca 2011, ko je vodstvo prevzel novi menedžer. Inšpektorji so prihajali v Dom več mesecev in pregledali celotno poslovanje doma od zadnjega obiska za akreditacijo marca 2009. Ne, ni bilo enostavno, ne za zaposlene ne za stanovalce in njihove sorodnike ne za vodstvo Doma in zaupnike. Prvič ni šlo le za redno akreditacijo, ampak so do potankosti prečesali celotno poslovanje Doma in ugotovili mnoge pomanjkljivosti; nekatere bi morale biti odpravljene že pred leti, pa zgleda, da ni v vseh 19 letih nihče bezal v takšne podrobnosti, ker ni bilo tožnika. Eden izmed dokumentov – Certificate of Occupancy, ki sem ga pomagal iskati, nosi datum 23.12.1991. Ta mora biti po zakonodaji v okvirju ob vhodu v Dom, pa ga vse do letos ni nihče nikoli zahteval, kljub toliko akreditacijam! In še veliko, pravzaprav preveč je podobnih 'štorij'. Vse to je sedaj 'oprano' brez izobešanja v javnosti. Zahvala velja torej vsem zvestim in požrtvovalnim delavkam, ki so morale poleg vsega prevzeti še delo naenkrat obolelih; hvala strokovnim službam – gospe Karen, direktorici 'Erigo – Australia's most experienced aged care risk mitigators', gospe Clare, gospe Joan 'CEO Catholic Homes', g. Francisu – glavnemu biznis menedžerju nadškofije Melbourne, avstralskemu frančiškanskemu provincialu p. Paulu Smithu ter seveda odboru zaupnikov na čelu z g. Stankom Prosenakom, ki je samo zadnje mesece

daroval na stotine ur svojega časa za Dom, saj je bil tu skoraj vsak dan po več ur. Dom seveda strokovno vodi menedžer, ki je sedaj tudi višja medicinska sestra – DIV 1 Nurse skupaj z zaposlenimi, nad njimi pa bdijo zaupniki, ki to delo opravljajo zastoj. Vsi drugi zaposleni pa seveda dobivajo plačo, kot to določajo pravila državnega urada za področje Aged Care. Nova upravna Doma bo naslednjih nekaj mesecev gospa Suzanah, ki je k nam prišla z mnogimi znanji in dobro voljo na predlog Catholic Homes. Zaupnikom je jasno, da so minili časi, ko smo lahko kar bolj enostavno sami izbrali osebo za tako odgovorno in strokovno zahtevno službo. Zato hvala tudi vsem vam, ki skušate razumeti vsaj to, da ima vsaka medalja dve plati! In da je majhno znanje ali poznanje zelo nevarna reč. Preberimo si zopet kdaj Prešernovo pesem *Apel podoba na ogled postavi* s sporočilom: Le čevlje sodi naj kopitar! Nova menedžerka, Avstralka, je že po nekaj dneh postavila vprašanje, če je to v naši kulturi, da zaposleni sedejo ob 10. uri dopoldne za mizo, pijejo kavico ali čaj, da imajo po kosilu stanovalcev vsi spet zastoj kosilo, ... Ja, je bil odgovor: Tekom let se je res oblikovala ta »kultura«. Povedala nam je, da takšna »kultura« po sorodnih ustanovah ne obstaja.

Danes je nemogoče voditi kakršno koli ustanovo ljubiteljsko, pač pa se povsod zahteva profesionalnost. Kaj šele za vodenje doma za starejše, ki prejema državno dotacijo (Subsidy)! Vsako leto so novi in novi predpisi, zahteve. Vodenje postaja vse bolj komplicirano, to lahko potrdi tudi nekdanja upravna Sandra. Nove uredbe so stopile v veljavo 1. oktobra letos; že so sporočili uredbe, ki dobijo veljavo 1. februarja 2012. Delo v Domu matere Romane je seveda tudi vse bolj zahtevno, tudi po strokovni ravni, ker imamo sedaj tudi »High Care Residents«. Prej je bilo seveda lažje: Stanovalci so lahko še gledali nase, ko tega niso več zmogli, jim je bilo potrebno poiskati drugi dom. Sedaj pa lahko ostanejo v Domu matere Romane vse do smrti. Po naravnem zakonu pa je tako, da človek z leti peša in potrebuje čedalje več pomoči drugih.

Tudi vsak obisk v domu mora biti zabeležen. Vsak, ki bi rad tam kaj pomagal tudi le kot prostovoljec, mora imeti Police Clearance in podpisati posebno izjavo 'Statutory Declaration'. Mnogi se čudijo, kako more dom pozitivno poslovati s 30 posteljami. Pa, hvala Bogu, posluje. Za strokovno pomoč se je bilo potrebno obrniti na agencijo, ki se ukvarja s tem. Prosil smo tudi melbournskega g. nadškofa dr. Denisa Harta, ki nas je usmeril h Catholic Homes, ustanovi

nadškofije, ki vodi to delo, saj smo končno tudi mi del Cerkve v Avstraliji in po izredni naklonjenosti in darežljivosti nadškofije uživamo Baragov dom (nek-daj imenovan Padua Hall) že vse od leta 1956, le da skrbimo za njegovo vzdrževanje. Pa tudi zemljišče, kjer ste postavili cerkev, je last nadškofije, ki nas je z naklonjenostjo sprejela in sprejema. Catholic Homes imajo v Viktoriji lepo razpredeno mrežo krščanske skrbi v domovih za ostarele in so nam res veliko pomagali s strokovno pomočjo in nam bodo tudi v prihodnje, da bo dom ostal prijazno zavetje vsaj nekaterim rojakom v njihovi starosti.

Moram pa povedati še to, da dom matere Romane ni edini slovenski dom za starejše v Melbournu. DMR ima 30 postelj. Do sedaj največje število Slovencev v njem je bilo 18; trenutno jih je 17. V naši slovenski skupnosti v Melbournu pa je ta čas gotovo nad sto poznanih, dobrih in zvestih članov občestva sv. Cirila in Metoda po različnih domovih za starejše, v bolnišnicah ali onemoglih doma po vseh delih našega skoraj že štiri milijonskega velemesta. In to je tisti največji slovenski dom, za katerega moram tudi skrbeti. Tukaj pa je sedaj paradoks: DMR vzame še in še ur časa, sedenja na sestankih, pisanja, skrbi. Kaj pa s tistimi, ki niso na domačem dvorišču, pa so v večini? Da, res, največji 'slovenski dom' za starejše ni Dom matere Romane, pač pa Dom, ki je sestavljen iz mnogih slovenskih življenj, ki si v jeseni življenja tudi zaželi obisk slovenskega duhovnika, pastoralne delavke, domačega človeka, ki so v mislih pogosto v Kew, pa tja zaradi bolezni ali starosti ne morejo več.

SLOVENSKO DRUŠTVO PLANICA SPRIGNVALE

Vsako leto v juniju in juliju so slovenska društva v Avstraliji najbolj zaposlena. Pripravljati moramo svoje referate o preteklem letu, da lahko prikažemo, kaj smo naredili. Posebno še finančno poročilo o dohodkih in izdatkih. Vsi postajamo starejši, tako tudi društvena poslopja. Moramo jih popravljati, vzdrževati in negovati kot tudi svoja zdravja, zato so vedno večji izdatki. Vse to prikažemo članom, posebno tistim, katere najmanj vidimo pri obiskih društev in so tudi najbolj kritični. Torej v mesecu juliju in avgustu smo na slovenskem društvu Planica imeli volitve in smo ustanovili novi upravni odbor za leto 2011-2012. Lansko leto je bil 9 članski odbor, kjer smo veselo in prijateljsko delali, zato smo se odločil, da bomo 'vozili' še naprej, saj v veselju in prijateljstvu ni nobeno delo pretežno. Iz odbora SD Planica je en odbornik odstopil in ga je

Zanimivi bodo podatki letošnjega popisa prebivalstva v Avstraliji (Census, 9. avgust 2011), ko bodo predstavili tako imenovano starostno piramido, ki bo prikazala slovensko skupnost v Avstraliji po letih rojstva in starosti. Naša slovenska piramida, kakor piramide mnogih drugih evropskih povojnih izseljen-skih skupin, bo postavljena na glavo: temelj bo prikazal tisto majhno mladostno slovensko število, vrh pa se bo verjetno vse bolj raztezal. Je že tako, da je večinska slovenska starostna skupina tam med 75 in 85 leti. Predrzo upam, da se morda le ne bo še uresničilo, kar je v teh Mislih zapisal predsednik Slovenskega društva Sydney g. Štefan Šernek: »Vedno manj nas je Slovencev, mladi ne pridejo blizu in tako v 20 letih ne bo ne duha ne sluha o slovenski skupnosti, da smo kdaj obstajali. Ostali bodo spomini in zgradbe, ki smo jih gradili Slovenci s prostovoljnimi delom.«

Sedaj sem pričel še sam računati: Koliko bom jaz star čez dvajset let? Skoraj 78, če jih bom dočakal. Bom že zrel za dom! Kako bo vse to prišlo hitro, prehitro. Bog ve, kje bomo takrat?!

Hvala, ker ste pozorno prebrali do konca. In hvala, ker morete v srcu dobro misliti! S prisrčnimi pozdravi in Bog živi!

pater mag. Ciril A. Božič OFM OAM

voditelj Slovenskega misijona v Melbournu – Kew, katerega del poslanstva je tudi Dom matere Romane, provincialov delegat, glavni urednik in upravnik Misli, član Duhovniškega sveta nadškofije Melbourne – The Archbishop's Council of Priests (ACOP), policijski kaplan - Police Chaplain Victoria Police

takoj nadomestil novi član. Člani odbora so sledeči: predsednik Fred Toplak, podpredsednik M. Kokal, tajnica Marija Kosi, blagajničarka je Julka Erzetič, gospodar poslopja je F. Kampuš, glavna kuharica je A. Bergoč, kulturna referenta sta Lucija in Štefan Srnec, barman je F. Pintar in K. Pavel, socialna delavka Marija Kosi, Food Inspector A. Toplak, Public Officer S. Rob.

Vsak materinski dan proslavimo z deklamacijami v čast materam, z dobrim kosilom ter do večera veselo zabavo s slovensko glasbo. Za očetovski dan, 4. septembra 2011, so številni otroci lepo pozdravili očete in deklamacij ni manjkalo. Dobro kosilo z domačo glasbo in plesom nas je zadržalo pozno v noč. Delo in skrbi na SD Planica se nadaljujejo v veselju z novimi idejami.

Za odbor pripravila Lucija Srnec

**VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Telefon: (+61) 02 6290 0000

Fax: (+61) 02 6290 0619

e-mail: vca@gov.si

<http://canberra.veleposlanistvo.si/>

Veleposlanik: dr. Milan Balažič
Konzularne zadeve: mag. Metka Čuk

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO Box 284, Civic Square
CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW
Častni generalni konzul: Alfred Brežnik AM
78 Parramatta Road
CAMPERDOWN NSW 2050

Telefon: (+61) 02 9517 1591

Fax: (+61) 02 9519 8889

e-mail: slovcon@emona.com.au

SLOVENIA

tel.: +386 1 234 9 130

fax: +386 1 234 9 140

www.cityhotel.si

info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

RESTAURANT &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber café

disability friendly
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN the
 of the city

Krajc Hotels Ltd
Dalmatinova 15
SI-1000 Ljubljana

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist

specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist

za umetno zobovje in zaščitne proteze

60. leto - Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - 60. leto

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Čuderman, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Marija Grosman, Irena Jernej, Martha Magajna, Anica Markič, Štefan Šernek. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2011 je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko 80 dolarjev; naročnina za leto 2012 je 50 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko 100 avstralskih dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. Misli na internetu: | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364******

BOOK ORDER FORM

NAROČILNICA za knjigo

From Hands and Hearts

Slovenian recipes in Australia
by Dr Elizabeth Tomažič

A selection of traditional Slovenian regional recipes contributed by Slovenian migrants living in Australia. Colour photographs with English text.

Fully detailed, easy to follow instructions.

To secure your copy, orders must be received by October 31st 2011.

Great opportunity. Practical size and kitchen friendly paper.

Up to 300 pages.

Book price \$ 80.00 + \$12.00 postage.

DVD (computer) \$25.00 + \$4.00 postage.

I wish to order - Naročam book/books/DVD

Please, find my cheque/money order for the amount of \$

My address - Moj naslov:

Cheque/money order to: Dr Elizabeth Tomažič
17 Black Shoak Place, LANGWARRIN, VIC. 3910

Thank you! Hvala lepa!

LYGON CHARCOAL GRILL AND STEAKHOUSE RESTAURANT

FULLY LICENSED
B.Y.O. WINE

Function Room Available

LUNCH

Wednesday to Friday 12 pm - 4 pm

DINNER

7 days 6 pm - 11 pm

Your Hosts: Alex & Simone

Ph: 9663 1756 Mobile: 0400 123 286

120 LYGON ST. CARLTON

www.lygonsteakhouse.com.au

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134, 133 455, www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

FOTOGRAFIJE ZA TE MISLI SO PRISPEVALI:

Pater Ciril: naslovnica zgoraj, 2,42,52. Marija Anžič: naslovnica spodaj, 2,4,14,15,16,21,22,23,24,25,26,27,33,41, 43,48,51. Družina Densa: 2. Marija in Tone Brne: 2. Martha Magajna: 2,32,33,36,37,38,39,51. Bruna Burlovič: 2. Družina Kohek: 2. Pater Janez: 2,12. Br. Boštjan Horvat: 2. Veleposlaništvo RS: 7. Olga Hrvatini: 13. Mirko Cuder- man: 15. Irena Jernej: 17,18. Lenti Lenko: 19. Florjan Auser: 20,52. Veronika Smrdel: 28,29,31. Draga Gelt: 31. Štefan Šernek: 39,51. Vladimir Langeršek: 42. Družina Grl: 44. Dr. Elizabeth Tomažič: 47. Družina Podboj: 51. Marija Iskra: 51. Družina Zec: 52. Franc in Rezika Fekonja: 52.

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Fotografija je nastala v nedeljo, 10. julija 2011, po sveti maši pred cerkvijo, kjer so se srečali učenci Slomškove šole iz Kew s starši, starimi starši in prijatelji, pred začetkom tabora v Prevorjeh na Kozjanskem.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:

Med zaključno pesmijo na 37. slovenskem koncertu v Canberri letos, 01.10.2011.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2:

Svatje v nedeljo, 22. maja 2011, v Kew, na poročnem slavju **IGORJA DENSA in DANIELE MAGALDI**.

V avgustu sta obhajala vsak svoj 90. rojstni dan **ANTON in MARIJA BRNE**. Na fotografiji sta s hčerko Anno in družino. Anna je 4. septembra slavila 60. rojstni dan.

Virgilij in Dragica Gomizel ter Elza in Franc Gomizel so letos obhajali 60 let poroke. Poročili so se na isti dan, 22. julija 1951, v cerkvi sv. Bartolomea na Opčinah pri Trstu. S pristrčnimi pozdravi. **Danila Štolfa Spoštovana DRAGICA in VIRGILIJ GOMIZEL!**

Diamantna poroka je med Vama. / Dolga leta so za Vama. / Lepo sta družinico vzgojila, / z vnuki sta se veselila. / Virgilij SDM predsednik ste bil. / Dragica v odboru mnoga leta pomagala. / Takih ljudi, kot sta Vidva, je malo; / hvala Bogu v zahvalo. / Čestitke pošiljamo Vama obema, / še mnogo prepevajte na SDM!

Neva Roeder

In še čestitke za 60. obletnico poroke g. Franca in gospe Elze Gomizel v imenu SDM.

Spoštovana gospa ELZA in g. FRANC GOMIZEL!

Minulo je že 60 let, od kar so se začela Vajina poročna leta štet! / S pridnim delom sta pokazala dvema generacijama pot v novi svet. / Naj Vama zakon še dobro žari, to Vama iz srca želijo vsi člani SDM. / Bog naj Vama podeli ljubega zdravja! **Danila Štolfa**

V imenu Slovenskega društva Melbourne

Zakonski jubilanți v Sydneyu, pri sv. Rafaelu, s p. Valerijanom in p. Darkom, 25.09.2011.

LOJZE in ROZA KRESEVIČ z njuno družino po 60. letih poroke.

MARJAN LONČAR je iz Mackaya priletel v Melbourne na obisk svoje mame ROZI LONČAR, ki živi v našem Domu matere Romane in k svoji sestri IRENI. **Marjanu čestitke za srečanje z Abrahamom** – za 50. rojstni dan! Rojen je bil 24.09.1961 v Slovenski Bistrici očetu Božotu (umrl 02.10.1985) in mami Rozi.

KAREN KOHEK in WAYNE WILLIAM SPITERI sta se poročila v cerkvi St. Monica's v Moonee Ponds 24.09.2011.

Pred slovensko kapelico v Marian Valley, 10.09.2011.

V nedeljo, 25. septembra 2011, so v Adelaidi praznovali 90. rojstni dan TINETA KRAMERJA.

NINO BURLOVIČ, DOŽE GRILJ, VALENTIN LENKO in IVAN HORVAT so zapeli na praznovanju 30. obletnice Slovenskega društva St. Albans, 03.09.2011.

PREDZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 51:

Tako, kot v vseh slovenskih organizacijah, praznujemo očetovski dan tudi v Verskem središču Merrylands. Na tak dan vidimo v cerkvi in dvorani ne samo starše, ampak tudi večje število naše druge in tretje generacije, ki želijo proslaviti očetov praznik tako, da ga skupaj praznujejo med Slovenci. Naši patri so vsem očetom po sveti maši čestitali za praznik, nato smo skupno sedli k okusnemu kosilu, ki so ga v dvorani verskega središča pripravile pridne gospodinje druge delovne skupine. Ob dobri hrani in zanimivem pogovoru s prijatelji in znanci smo imeli prav prijeten dan.

Martha Magajna

V Merrylandsu za očetovski dan: ROZA in JOŽE PLIBERŠEK s sinom RAYEM in vnukinjo SOPHY; TONE STARIHA in sinova MARK in HENRY; UROŠ ERGAVER s sinom; druga delovna skupina.

Predstavniki društev in organizacij v Sydneyu ob obisku veleposlanika dr. Milana Balažica na Slovenskem društvu Sydney, 26.06.2011.

Zakonski jubilanți v Merrylandsu, 25.09.2011.

Iskreno čestitamo **JOŽETU in POALINI PODBOJ (Kobal) za 60. obletnico poroke**. Poročila sta se 9. julija 1951 v Italiji. Oba, Jože in Poalina, sta nam vedno močna vzpodbuda in zgled vztrajnosti, odločnosti, zvestobe in upanja. Naj nas še naprej vzpodbujata in Bog naj ju blagoslavlja.

Vajina ljubeča družina.

ANICA in RENATO SMRDEL sta 14.08.2011 praznovala **40. obletnico poroke**. Na fotografiji s hčerkama Veronico z možem Davidom in Barbaro z možem Scottom.

Udeležence letnega občnega zbora Radia 3ZZZ je v nedeljo, 21.08.2011, obiskal veleposlanik dr. Milan Balažic. Hvala **METI LENARČIČ** in sodelavcem za sredine radijske oddaje in čestitke **METI za 70. rojstni dan**, ki ga je praznovala na veliki šmaren, 15. avgusta 2011.

V nedeljo, 11. septembra 2011, smo pri slovenskem klubu 'Jadran' praznovali 'Očetovski dan'. Ko je predsednik kluba Stojan Brne pozdravil prisotne in vsem zaželel dobrodošlico, smo izbrali tudi očete leta in sicer: **VILIAMA STEPANCICA in FRANCA MASLA**. Oba sta dolgoletna in vseskozi aktivna člana kluba. V kratkem programu so nastopali sledeči otroci: **ARDEN in ALISIA POKLAR, MADELIN in INDIANA ter odrasli: ESTER, SANDRA, VILMA in MARIJA**. Za razvedrilo je poskrbel 'Rockin Harmonik'. Lepe pozdrave vsem!

Marija Iskra

Na praznovanju 30. obletnice SD St. Albans je zapel moški pevski zbor Planika pod vodstvom Ronalda Carmodyja. JOŽE GJEREK s svojo družino na slovesnosti v Marian Valley, 10.09.2011.

ZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 52:

DAVID ZEC je prejel prvo sv. obhajilo v Box Hillu. David je na fotografiji najvišji fant v lepi obleki s kravato.

Otroci družine BERIČ so nastopili na klubu Lipa na Gold Coastu v nedeljo, 11.09.2011.

Sprejem na Veleposlaništvu RS v Canberri, 01.10.2011.

Avstralski Slovenci so junija letos poromali v Lurd pod vodstvom Stanka in Mary Prosenak.

